

ÅRSRAPPORT 2022 - 2024

Veien videre

Avdeling for Evaluering



Innhold

Forord	4
Om Avdeling for evaluering	7
Lærdommer	11
Rapporter fra Avdeling for evaluering	17
Evaluering av Norges arbeid med å inkludere mennesker med nedsatt funksjonsevne i utviklingssamarbeidet	18
Evaluering av norsk støtte til Nansen-samarbeidet i fiskerisektoren, 2006-2022	20
Evaluering av FNs utviklingssystems sosioøkonomiske respons på Covid-19	24
Evaluering av Norges engasjement i Sahel	26
Gjennomgang av evalueringer av matsikkerhetsintervensjoner	30
Evaluering av Klima- og Skoginitiativets støtte til sivilt samfunn	32
Evaluering av Samspillet mellom humanitær innsats, utviklingssamarbeid og fredsarbeid i norsk bistand	36
Litteraturstudie om korrupsjonsrisiko i Ukraina	40
Refleksjonsnotat om konfliktsensitivitet	42
Faglig samarbeid	45
Oppfølging av evalueringer	48
Oversikt over tidligere evalueringer og studier	62

ISBN: 978-82-8369-205-1

Utgitt: Mai 2024

Forsidebilde: Marte Lid, Norad

Forord

Etter tiår med framgang på fleire viktige område, ser vi no ei verd prega av globale kriser knytt til krig, konflikt og endringar i klima som rammer dei fattigaste. Korleis blir norske bistandskroner brukt for å støtte dei som blir ramma, oppnår vi dei resultatane som vi planlegg for?

Evaluering er eit av dei viktigaste verkemidla til å gje svar på slike spørsmål. Noko av det som kjenneteiknar evalueringar, og skil dei frå andre tilnærmingar, er at dei baserer seg på aksepterte og truverdige måtar å samle data på, at vurderingane er uavhengige og at anbefalingane er handlingsretta.

Den uavhengige evalueringsfunksjonen i norsk bistandsforvaltning vart etablert i Utanriksdepartementet i 1977 før den vart flytta til Norad i 2004. Sidan har funksjonen vore ivareteke av Avdeling for evaluering i Norad - eller EVAL som vi kallar oss.

I løpet av desse 20 åra har vi gjennomført meir enn 180 evalueringar og studiar. Ei liste over desse finn de til slutt i rapporten. Vi har og medverka til å utvikle evalueringsfunksjonen og evalueringsarbeidet både her heime og internasjonalt, blant anna ved å vere aktiv bidragsytar i evalueringsnettverket i utviklingskomiteen i OECD.

Frå og med januar 2025 skal den uavhengige evalueringsfunksjonen flyttast til Førde. Norec vil då overta det administrative ansvaret for funksjonen som Norad har i dag.

Regjeringa sitt vedtak om at arbeidsplassen vår skal flyttast, var ein krevjande beskjed å få for oss som er ramma. EVAL har bygd opp ein sterk og anerkjent evalueringskompetanse. Vi er stolte av funksjonen vi har vore med på å utvikle og evalueringsarbeidet vi har gjennomført.

Når funksjonen no skal reetablerast i Førde, blir det viktig å byggje vidare på det solide grunnlaget vi har lagt. Vi har jobba kontinuerleg for å vidareutvikle evalueringsarbeidet vårt i tråd med internasjonale standardar og globale endringar.

For eksempel har vi jobba for at evalueringsarbeidet vårt skal gjenspeile at bistanden har blitt meir kompleks. Evalueringar må kunne analysere samspelet mellom ulike sektorar samt sjå rolla og effektane av bistanden i eit breiare perspektiv. Evalueringar av innsats retta mot klima og miljø er eit eksempel på evalueringar som krev ei slik tilnærming. Eit anna eksempel er den såkalla Nexus tilnærminga i bistanden der ein søkjer å betre samspelet mellom humanitær innsats, utviklingssamarbeid og fredsinnsetning.

Vidare kan vi nemne at vi har jobba for at evalueringsarbeidet vårt skal vere relevant både tematisk og tidsmessig. Pandemien viste eit aukande behov for raskare tilgang til kunnskap enn det tradisjonelle evalueringar klarer. I krisesituasjonar må vedtak fattast raskt, og då

kan korte evalueringsløp vere nødvendig for at kunnskapen skal kunne takast i bruk raskt. Følge-evalueringar er eit eksempel på ein metodisk tilnærmingssmåte som kan bidra til raskare bruk av tilgjengeleg kunnskap som EVAL har jobba med over tid, men som vi framleis prøver ut.

Når evalueringsfunksjonen no skal finna si form og innhald i Førde kan nokre erfaringar følge med på vegen over fjellet:

Det er behov for å jobbe meir heilheitleg med evaluering i bistandsforvaltninga for at evalueringane samla sett, ikkje berre enkeltvis, kan bidra til betre bistand. Dette er ikkje ein jobb for EVAL aleine. Forståelsen av og ansvaret for evalueringar må styrkast i heile bistandsforvaltninga.

Den økonomiske uavhengigheita til evalueringsfunksjonen bør styrkast. Det er ikkje nok at funksjonen rapporterer til Utanriksdepartementet og Klima- og miljødepartementet. I tråd med internasjonale retningslinjer bør budsjettmidlar til funksjonen øyremerkast gjennom eiga budsjettlinje for å sikre at funksjonen får dei ressursane som trengst for å gjennomføre oppdraget, inkludert tilstrekkeleg og stabilt tal på tilsette.

Og til sist, vi har ikkje vore gode nok på å inkludere mottakarlanda i evalueringsarbeidet.

No gir vi snart stafettpinnen vidare. Nokre av oss blir med i ein overgangsperiode medan andre har funne nye utfordringar, uansett ønskjer vi Utanriksdepartementet, Klima- og miljødepartementet og Norec lykke til i flytteprosessen.

Men først inviterer vi dykk til å ta ein kikk på kva vi har produsert dei siste to åra.

God lesing!

Siv J. Lillestøl, Fungerande evalueringsdirektør

Anja Øvregaard, Rådgivar

Anne Mette Teigen Asselin de Williencourt, Seniorrådgivar

Ida Lindkvist, Seniorrådgivar

Javier Fabra Mata, Seniorrådgivar

Jostein Furelid Tellnes, Seniorrådgivar

Kjersti Løken, Rådgivar

Tove Sagmo, Seniorrådgivar

Foto: UN PHOTO/Heba Naji



KAPITTEL 1

Om Avdeling for evaluering

→ Foto: Stock.

Avdeling for evaluering i Norad tar initiativ til og gjennomfører uavhengige evalueringer av norsk bistand. Dette er et viktig verktøy for å samle informasjon om bistanden. Mens andre deler av bistandsforvaltningen har ansvar for å måle og rapportere på resultatene av de enkelte bistandstiltakene, har Avdeling for evaluering et særskilt ansvar for å dokumentere i hvilken grad norsk bistand er effektiv, relevant og oppnår resultater som forutsatt. Formålet med evalueringsarbeidet er å bidra til at bistandsforvaltningen lærer av erfaringer og til å holde aktørene i utviklingspolitikken ansvarlig.

Avdelingen styres av en egen instruks, sist revidert i januar 2022, og rapporterer direkte til utenriksråden i Utenriksdepartementet og departementsråden i Klima og miljødepartementet.

Uavhengighet, troverdighet og bruk er bærende prinsipper som skal ivaretas i all evalueringens virksomhet. For å sikre dette arbeider avdelingen etter prinsippene beskrevet nedenfor:

Evalueringene skal:

- gjennomføres uavhengig av dem som har forvaltnings- og gjennomføringsansvaret
- gjennomføres i henhold til anerkjente evalueringsfaglige normer og standarder
- belyse relevante problemstillinger
- fremme gjennomførbare anbefalinger som kan brukes i utforming av budsjetter og videreutvikling av den virksomheten som evalueres
- bidra til åpenhet og gi informasjon til allmenheten

Avdelingen bestemmer årlig hva som skal evalueres gjennom et treårig, rullerende evalueringsprogram. For å sikre evalueringenes relevans og bruk er programmet utformet i konsultasjon med aktører i og utenfor bistandsforvaltningen ut fra en vurdering av hvilken kunnskap og hvilke spørsmål som er aktuelle for arbeidet fremover. Underveis i evalueringsprosessene legges det også opp til god samhandling og dialog med interessentene.

En viktig del av Avdeling for evalueringens arbeid er å bidra til åpenhet og gi informasjon til allmenheten for å fremme læring og ansvarliggjøring. Avdelingen arbeider derfor målrettet med dette, særskilt i forbindelse med lansering av rapportene. Årsrapporten selv er et viktig produkt for å fremme lærdommene som har kommet frem det siste året og sette de på agendaen.

Alle evalueringsrapporter ligger tilgjengelig på Norads nettsider. Her legges også oppfølgingsplaner og -rapporter ut i den grad slike er bestemt utarbeidet av departementsrådene i Utenriksdepartementet og Klima- og miljødepartementet. Se mer om oppfølging bak i rapporten.

Avdeling for evaluering sender også ut egne nyhetsbrev, EvalNews, med informasjon om evalueringer, seminar og annet faglig påfyll, skriver kronikker og deler kunnskapen avdelingen produserer på sosiale medier.

Avdeling for evaluering består per mai 2024 av følgende ansatte:

Anja Øvregaard, Rådgiver
 Anne Mette Teigen Asselin de Williencourt, Seniorrådgiver
 Ida Lindkvist, Seniorrådgiver
 Javier Fabra Mata, Seniorrådgiver
 Jostein Furelid Tellnes, Seniorrådgiver
 Kjersti Løken, Rådgiver
 Siv J. Lillestøl, Fungerende evalueringsdirektør
 Tove Sagmo, Seniorrådgiver

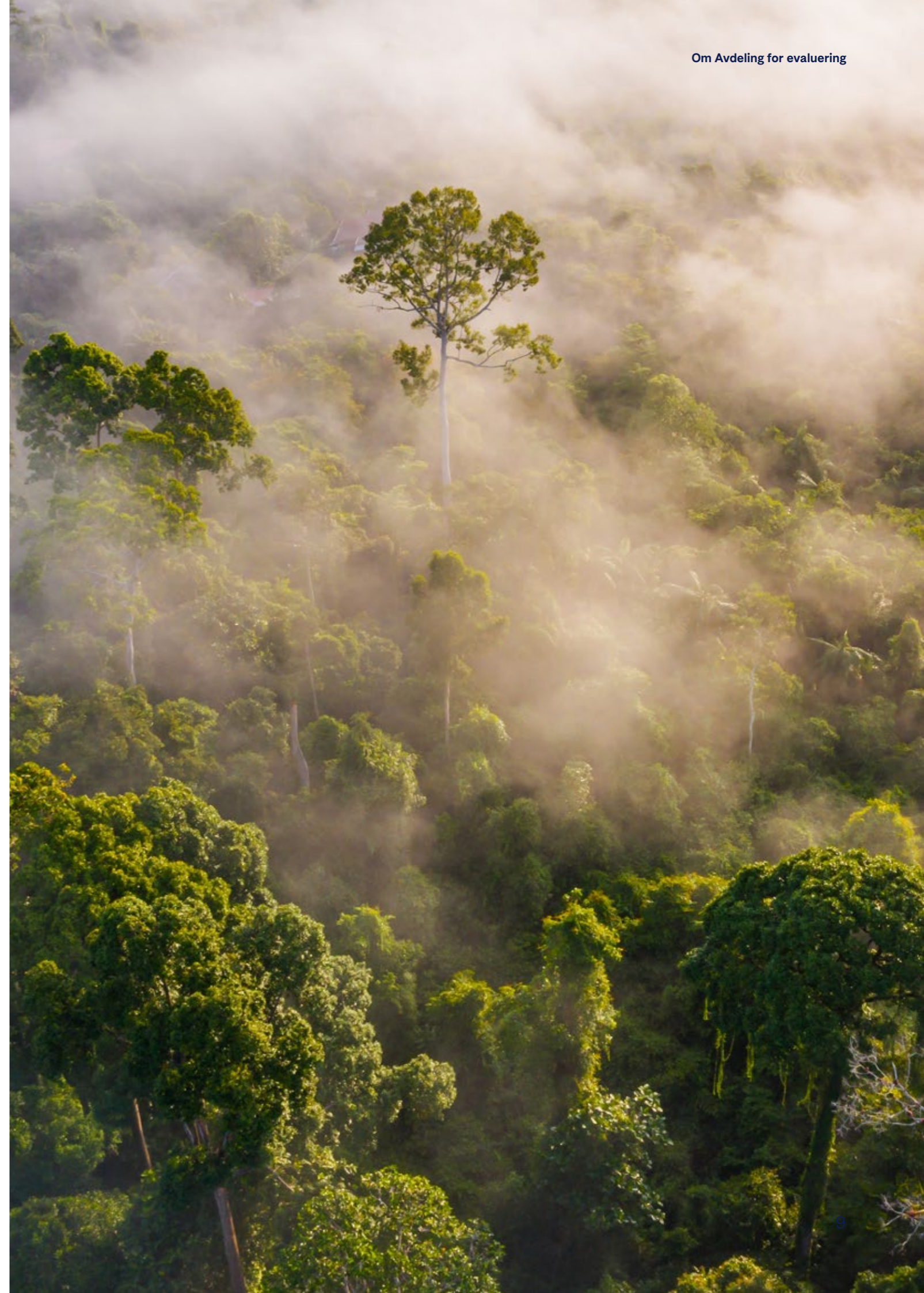




Foto: Sofi Lundin, Panorama

KAPITTEL 2

Lærdommer

Lærdommer

Basert på innsikt fra evalueringsrapportene presentert i denne årsrapporten, men også gjennom å dra veksler på evalueringer som avdelingen har gjennomført tidligere, ønsker vi å reflektere rundt funn og lærdommer vi mener kan være relevante for å forstå dagsaktuelle utfordringer, og som kan bidra til å styrke norsk utviklingssamarbeid fremover.

Over tid har det utviklet seg flere "gjengangere" i evalueringsfunnene våre og før vi presenterer lærdommene primært med utgangspunkt i evalueringsarbeidet som er presentert i denne årsrapporten, tar vi oss tid til å presentere tre av disse.

Lærdommer fra det siste tiår med evalueringer

Sammenheng mellom resultatoppnåelse og langsiktig investering

Dette var et funn vi valgte å fokusere på i årsrapporten i 2021-2022 som er spesielt viktig å minne om nå i en tid med store kriser og brå endringer. Situasjonen skaper usikkerhet og utfordrer mulighetene for å jobbe langsiktig i bistanden. Norge har en lang tradisjon for å påta seg rollen som internasjonal pådriver i utviklingsspørsmål, for eksempel når det gjelder likestilling og kvinners rettigheter i fred og sikkerhetsarbeid. Flere evalueringer viser til gode resultater på dette området og peker på at suksesskriteriene for å lykkes er å ha en troverdig stemme, god kompetanse på området og være en forutsigbar og langsiktig partner. For at sivilsamfunnsorganisasjoner skal lykkes i å styrke det sivile samfunn i sør, som drivkraft og endringsagent for å oppnå nasjonale og internasjonale utviklingsmål, viser evalueringene at det er nødvendig med stabile økonomiske rammer. Samtidig er det behov for fleksibilitet for å kunne tilpasse innsatsen i henhold til endrede lokale, regionale og globale forhold.

Konsentrasjon og prioritering

Evalueringene våre svarer ikke direkte på hva som er den beste måten å fordele den norske bistanden på, men flere rapporter anbefaler at tilgjengelige ressurser brukes mer målrettet og at bistanden blir mer koordinert. Evalueringene etterlyser videre bedre endringsteorier - eller programteorier om du vil - som handler om å prioritere ressurser og innsatser ut fra godt begrunnede antakelser om hvordan bistanden kommer til å virke i den aktuelle konteksten. Men også strategier for norsk bistand har det vært litt vanskelig å få øye på i flere av evalueringene vi har gjennomført. Dette betyr selvsagt ikke at det ikke blir gjort strategiske vurderinger ved oppstart av innsatsene, men at de i liten grad blir dokumentert når viktige beslutninger blir tatt. Det kan se ut til at norske bistandsinnsatser er summen av mange enkeltbeslutninger, og ikke resultatet av en overordnet plan for hva en skal oppnå og hvordan en skal oppnå dette. Mangelfulle strategier eller endringsteorier betyr ikke nødvendigvis dårlig bistand, men det betyr tapte muligheter til å etterprøve vurderinger og beslutninger, vurdere alternativ, og å justere kursen underveis. Det kan også bety at det blir vanskelig å dokumentere resultater av bistanden.

Risikovillighet og fleksibilitet

Flere evalueringer finner at norsk bistand scorer godt når det gjelder risikovillighet, evne til fleksibilitet, korte beslutningsprosesser og tillit til partnere. Norge stiller få rigide krav og er en godt likt samarbeidspartner. Samtidig peker evalueringene på utfordringer. Det er ikke alltid kompatibelt å være fleksibel og risikovillig og samtidig se støtten i en større sammenheng og koordinere den med annen innsats. Fleksibiliteten kan også gjøre det vanskelig å dokumentere resultater av innsatsen og føre til at rapporteringen blir mer på input nivå enn på langsiktige virkninger.

→ Foto:
Dominic Chavez,
World Bank, Flickr



Lærdommer fra de siste to årene

Basert på innsikt primært fra evalueringsrapportene presentert i denne årsrapporten, vil vi løfte frem tre lærdommer:

Beslutningsgrunnlaget kan forbedres

I bistanden tas det store beslutninger på valg av tiltak, partnere og pengebruk. Hvordan beslutninger skal tas for å få bistand som virker godt, er stadig oppe til debatt for eksempel i rapporten «Investering i en felles framtid» utarbeidet av en ekspertgruppe for Utenriksdepartementet i 2023.

Avdeling for evaluering har i tidligere årsrapporter trukket frem viktigheten av grundig forarbeid for gode beslutninger. Det handler om å bruke eksisterende kunnskap og erfaringer systematisk, og forstå hva som må til for å oppnå målet for bistanden. Også i evalueringene omtalt i denne årsrapporten finner vi lignende lærdommer. Evalueringen av klima og skoginitiativet som ser på beslutningene for igangsettelse av en ny prosjektsyklus i 2019, finner at resultater fra den tidligere prosjektsyklusen ikke ble brukt systematisk for tilpasning av mål og prioriteringer for den nye perioden. Den viktigste kunnskapskilden ved tildeling av tilskudd var ifølge evalueringen samtaler med, og rapporter fra, partnerne selv. Forsøk på å sammenstille denne kunnskapen med andre former for kunnskap, spesielt forskning og urfolkskunnskap, var begrenset. Et positivt funn er at Norads Seksjon for skog de siste årene har tatt viktige skritt for å forbedre bruk av kunnskap, blant annet gjennom arbeidsgrupper i seksjonen.

Også i evalueringen av bistand til fiskeriforvaltning og bruk av forskningsfartøyet Dr. Fridtjof Nansen er det en lignende lærdom om beslutningsgrunnlaget. I beslutningsgrunnlaget for programmet var det uklart hvordan, hvorfor, og når målene om fattigdomsreduksjon og bedre matsikkerhet skulle oppnås gjennom de tiltakene som ble valgt.

Gode beslutninger om bistand krever også forståelse av risiko, blant annet for å unngå at bistanden forverrer situasjonen. Evalueringen av Norges engasjement i Sahel viser at Utenriksdepartementet bør legge bedre til rette for systematisk arbeid med konfliktsensitivitet, både i bistandsforvaltningen og hos partnere. Dette betyr å planlegge for ulike scenarier, ha veiledning om hvordan konfliktsensitivitet operasjonaliseres og hvordan uintenderte effekter skal og rapporteres på, samt stille krav til partnere om å bruke konfliktanalyser aktivt.

En annen type risiko som må vurderes i beslutninger om bistand er faren for korrupsjon og misligheter. Avdelingen har gjennomført en litteraturstudie av korrupsjonsrisiko i Ukraina for å bidra til en bedre forståelse av dette behovet. En lærdom som studien løfter frem er viktigheten av gode risikoanalyser som tar hensyn til kontekst.

Noen ganger tas beslutninger om bistand med betydelig usikkerhet. Det kan være fordi tiltak må settes i gang raskt, situasjonen er svært kompleks eller fordi kunnskapsgrunnlaget er mangelfullt. I en gjennomgang av evalueringer om bistand til matsikkerhet kommer det frem at vi globalt har lite kunnskap om hva som bidrar til matsikkerhet på lang sikt. Det kan føre til at tiltak som egentlig kan ha gode langsiktige effekter for matsikkerhet blir stoppet, mens tiltak som kanskje ikke vil virke like bra på lang sikt, får fortsette.

Oppsummert viser evalueringene fra de siste to årene et vedvarende potensiale for å styrke beslutningsgrunnlaget for bistanden. Det handler om bruk av kunnskap, fokus på hvordan bistanden skal virke og risikoanalyser ved igangsettelse av tiltak. Samtidig vil det være viktig å være tydelig på eventuelle usikkerheter ved beslutninger i bistanden, slik at disse kan tas til følge i løpende analyse, oppfølging og justeringer. Dette kan være nødvendig særlig ved bistand til områder hvor situasjonen stadig endres, som i Ukraina og Palestina.

God kontekstforståelse er viktig i design, implementering og evaluering av programmer i både humanitær og langsiktig bistand

Diskusjoner om hva som virker i bistanden kan lede til en jakt på det perfekte tiltaket. Evalueringer viser imidlertid at det kan være en illusjon fordi tiltak virker ulikt i ulike kontekster, og ulike kontekster har behov for ulike tiltak.



Politiske, historiske, kulturelle, økonomiske, sosiale og andre forhold utgjør konteksten for bistandstiltak. Fordi disse forholdene nødvendigvis vil være forskjellige på ulike steder og til ulike tider kan det samme tiltaket få ulikt utfall.

Evalueringene av samspillet mellom humanitær innsats, utviklingssamarbeid og fredsarbeid i norsk bistand og av Norges engasjement i Sahel understreker viktigheten av kontekstforståelse i utforming av bistandsprogrammer så vel som i selve prosjektgjennomføringen. Det dreier seg om at bistandsaktører må forstå konflikt dynamikk, maktforhold og både formelle og uformelle normer. Litteraturstudien om korrupsjonsrisiko i Ukraina påpeker at effektive tiltak mot korrupsjon i konfliktkontekster krever en solid forståelse av lokale maktforhold. På samme måte handler konfliktsensitivitet om å anerkjenne lokale forhold og sørge for at bistand ikke skaper konflikt.

Også i gjennomgangene knyttet til matsikkerhet finner vi at det er viktig å ta hensyn til konteksten tiltaket skal implementeres. Gjennomgangen av hva som bidrar til vellykket implementering av klimatilpasning i matsikkerhetstiltak fant at klimatilpasningstiltak som var basert på lokal kunnskap og som tok hensyn til målgruppens behov var enklere å implementere. På samme måte kunne det se ut som om økt involvering av målgruppen, for eksempel i beslutninger om hvordan tiltak skulle gjennomføres, førte til bedre resultater, fordi prosjektene ble tilpasset behovene i den konteksten de opererte i.

Oppsummert viser flere rapporter fra avdelingen de siste to årene at en god forståelse av kontekst er viktig både i design, implementering og evaluering av bistandsprogrammer. Dette er lærdommer som for eksempel kan være nyttig i arbeidet for økt lokalt ledet utvikling i bistanden.

Rettigheter må omsettes i gjennomføring

I lang tid har det vært Norges politikk å fremme menneskerettigheter gjennom bistandssamarbeidet, og vi har forpliktet oss til det gjennom internasjonale konvensjoner og avtaler. I tillegg har Norge et krav om at risiko for brudd på menneskerettigheter skal vurderes i hvert enkelt prosjekt og følges opp i prosjektgjennomføringen.

← Foto:
DaliaKhamissy,
UNDP, Flickr

Menneskerettigheter i utviklingssamarbeidet har således vært viktig i avdelingens arbeid gjennom flere år. I senere tid, har vi hatt fokus på kvinners rettigheter, blant annet i evalueringen av kvinner, fred og sikkerhet i 2023. Evalueringen viser at Norges internasjonale forpliktelser er tatt inn i nasjonale strategier. Utfordringene består i å omsette overordnede mål og intensjoner til konkrete målsettinger og aktiviteter i bistandsprogrammer og prosjekter. Utfordringene handler også om å kanalisere finansiering direkte til rettighetshavere, bygge opp et tilstrekkelig kunnskapsgrunnlag, følge med på om resultater oppnås og å bruke resultatinformasjon til å justere innsatsen.

I de siste to årene er det gjort evalueringer som spesielt omhandler to sårbare grupper; mennesker med nedsatt funksjonsevne og urfolk.

For rettigheter til mennesker med nedsatt funksjonsevne, viser evalueringen at utfordringen er å omsette forpliktelser og retningslinjer i de ulike programmene og prosjektene. Evalueringen påpeker også at Norge ikke tilfredsstillt kravene i FNs rammeverk for inkludering. Det har vært en fremgang i arbeidet siden 2012, men særlig relatert til strategisk planlegging, inkluderende bistandsprogrammer og intern kommunikasjon er det svak framgang. Denne svake institusjonaliseringen har ført til en forståelse i bistandsforvaltningen av at inkludering er valgfritt, og at det derfor hviler et stort ansvar på saksbehandlere. Innen humanitær bistand er fraværet av støtten til personer med nedsatt funksjonsevne spesielt tydelig.

Evalueringen av Norges klima og skog initiativ (KOS) viser at urfolksrettigheter er integrert i den overordnede satsingen. I den siste utlysningen av støtten til sivil samfunn er urfolks rettigheter ett av fire prioriterte områder og en fjerdedel av budsjettet går til styrking av rettigheter. Men selv om støtten til urfolks rettigheter er betydelig i initiativet, er ikke det ensbetydende med at Norge har fulgt opp ILO konvensjonen om urfolksrettigheter på en tilfredsstillende måte. Evalueringen påpeker at det er behov for flere analyser for å vurdere om Norges innsats sikrer tilstrekkelig medvirkning i tråd med ILOs konvensjon om urfolks rettigheter.

Oppsummert viser evalueringene de siste årene at det er mulig å få framgang i arbeidet med å ivareta sårbare grupper og integrere et fokus på rettigheter i bistanden. Fremgang tar tid, og det er derfor viktig med langsiktig innsats hvis man ønsker å bidra til varige forbedringer for sårbare grupper. Dette krever at de normative forpliktelsene blir forankret i hele forvaltningen, fra strategisk planlegging til praktisk gjennomføring av programmer og prosjekter.



Foto: ONU Femmes, Marina Mestres Segarra, Flickr

KAPITTEL 3

Rapporter fra Avdeling for evaluering

Evaluering av Norges arbeid med å inkludere mennesker med nedsatt funksjonsevne i utviklingssamarbeidet

TITTEL PÅ RAPPORT:

Evaluation of Norway's inclusion of persons with disabilities in development cooperation

Rapporter: 5/2022 og 7/2022

Eksterne konsulenter: NIRAS Sweden,

ISBN: 978-82-8369-103-0 / 978-82-8369-125-2

Bakgrunn

I de siste ti årene har Norge styrket sitt engasjement for personer med nedsatt funksjonsevne på flere måter. Norge ratifiserte Konvensjonen om rettighetene til personer med nedsatt funksjonsevne i 2013 og er - sammen med resten av FNs medlemsstater - forpliktet til den bærekraftige utviklingsagendaen. I tillegg har Norges engasjement blitt forsterket gjennom vedtaket av to stortingsmeldinger om utdanning og menneskerettigheter. Det nyeste engasjementet ble publisert i form av en strategi kalt 'Likestilling for alle' (2022-2025).

Formålet med evalueringen er å bidra med informasjon som kan brukes til å styrke Norges arbeid med å inkludere mennesker med nedsatt funksjonsevne i bistanden. Evalueringen består av 3 rapporter.

Den første rapporten gir en oversikt over Norges normative forpliktelser og den økonomiske innsatsen for inkludering av personer med nedsatt funksjonsevne i bistandsarbeidet i perioden 2010-2019.

Den andre rapporten gir en vurdering av organiseringen og forvaltningen av Norges arbeid med å inkludere mennesker med nedsatt funksjonsevne i utviklingssamarbeidet, inkludert en skrivebordsstudie av resultater på landnivå i Malawi, Nepal, Sør- Sudan og Uganda.

Den tredje rapporten inneholder en vurdering av resultater på prosjektnivå i Malawi og Nepal.

Funn

- Den norske bistandsforvaltningen har ikke fått til å omsette normative målsettinger og forpliktelser til å skape endret praksis og bedre resultater. Ledelsen i bistandsadministrasjonen har ikke klart å formidle de forpliktelsene Norge har inngått på en effektiv måte internt i Utenriksdepartementet og Norad, og til partnere. Dette kan ha skapt en forståelse av at inkludering av mennesker med nedsatt funksjonsevne er valgfritt, og har derfor ikke blitt vurdert på en systematisk måte i alle bistandsprosjekter slik det er vedtatt. Manglende operasjonalisering av overordnede mål og forpliktelser kombinert med dårlig kvalitet på data gjør det utfordrende å monitorere programmene.
- Norges innsats i Nepal og Malawi har ført til et større fokus på inkluderende utdanning i sentrale normative dokumenter på nasjonalt nivå. I arbeidet med å sette disse normative forpliktelser ut i praksis har evalueringen funnet at pilotprosjektene kan vise til gode resultater lokalt. Pilotprosjektene fremstår riktignok som isolerte og fragmenterte og de har

ikke bidratt til en systemisk endring for å bedre inkluderingen av barn med nedsatt funksjonsevne i utdanning i større skala.

- Programmene er bygget på en urealistisk endringsteori som ikke har tatt inn over seg de store strukturelle utfordringene som finnes i utdanningssystemene generelt. Endringsteoriene har ikke i tilstrekkelig grad tatt høyde for hvordan de skal møte utfordringer knyttet til begrenset eierskap til inkluderende utdanning og manglende kapasitet og ressurser på lokalt/regionalt administrativt nivå. De sier også lite om hvordan gode resultater på en skole skal bidra til bedre inkludering på andre skoler.
- Norske partnerland er avhengig av langsiktig og fleksibel støtte for å kunne gjøre utdannings-sektoren inkluderende. På veien til et mer inkluderende utdanningssystem er det nødvendig å finne lokale løsninger innenfor eksisterende budsjettammer som gir det best tilgjengelige tilbudet til hvert enkelt barn. Samtidig bør det jobbes med varige forbedringer i utdanningssektoren generelt, som sikrer bedre inkludering nå og i fremtiden.

Anbefalinger

- Norges forpliktelser gjennom FNs konvensjon om rettighetene til mennesker med nedsatt funksjonsevne og andre tilsvarende normative rammeverk bør institusjonaliseres i bistandsadministrasjonen. Forventninger om oppfølging bør tydelig kommuniseres internt i Utenriksdepartementet, Norad og til partnere.
- Strategien 'Likestilling for alle' bør vurderes omsatt til klart definerte målsettinger for de ulike sektorene.
- Roller og ansvar (inkludert i Norads interne nettverk om funksjonsnedsettelse) bør avklares, og nødvendige kompetansehevende tiltak iverksettes, for å sørge for tilstrekkelig kapasitet og kompetanse om inkludering i organisasjonen.
- Tiltak for å bedre inkludering i humanitær bistand bør utvikles.



Foto: Bjørnulf Remme, Norad

Evaluering av norsk støtte til Nansen-samarbeidet i fiskerisektoren, 2006-2022

TITTEL PÅ RAPPORT:

Evaluation of Norwegian Support under the Nansen Cooperation in the fisheries sector

Rapport: 8/2022

Eksterne konsulenter: NIRAS Sweden

ISBN: 978-82-8369 126-9

Bakgrunn

Denne evalueringen har sett nærmere på trepartssamarbeidet mellom FNs organisasjon for ernæring og landbruk (FAO), Havforskningsinstituttet og Norad, med hovedfokus på bistand gjennom forskningsskipet Dr. Fridtjof Nansen (DFN).

Formål

Formålet med samarbeidet har vært å bistå utviklingsland med å etablere en bærekraftig fiskeriforvaltning som bidrar til å redusere fattigdom og bedre matsikkerheten. Norad eier forskningsfartøyet, og står for forvaltningen av tilskuddene gjennom trepartssamarbeidet, inkludert å sikre at samarbeidet er i tråd med norsk bistandspolitikk. Havforskningsinstituttet drifter forskningsfartøyet og har ansvaret for den vitenskapelige delen av samarbeidet, som inkluderer kartlegging av fiskebestander, vedlikehold av database, opplæring og rådgivning til å sette økosystemtilnærmingen til fiskeri ut i livet. Hensikten med å bruke en økosystem-tilnærming er å sikre kunnskapsbaserte beslutningsprosesser der aktivitetens samlede påvirkning på økosystemet blir vurdert.

Norge har bidratt med om lag 1150 millioner kroner i perioden 2006-2021, fordelt med 44% i perioden 2006-2016 og resten i perioden 2016-2021.

Funn

Nansen-samarbeidet mangler en klar endringsteori som beskriver hvordan, hvorfor, og under hvilke forutsetninger de ulike komponentene i samarbeidet skal bidra til å realisere målene om fattigdomsreduksjon og bedre matsikkerhet.

Relevans

To av de viktigste komponentene i Nansen-samarbeidet er kartlegging av fiskebestander og opplæring av fiskerifagfolk i partnerland. Begge disse komponentene vurderes som relevante for samarbeidsland, skjønt i varierende grad:

- Arbeidet er relevant for land som forvalter større fiskebestander i produktive dyphavsområder og kontinentalskråninger. Samtidig har arbeidet begrenset relevans for land og fattige kystsamfunn som forvalter småskala-fiskerier i kystnære strøk. Dette fordi slike områder i stor grad er utilgjengelig for skipet på grunn av skipets konstruksjon, samt at partnerlandene kunne ha dratt bedre nytte av innsamlet datagrunnlag og opplæringstilbud.
- Arbeidet er relevant for å utvide regionalt samarbeid for bærekraftig bruk av marine ressurser, og støtte

opp om arbeidet for å implementere fiskeri- og miljøkonvensjoner.

- Nansen-samarbeidet vurderes som relevant for å fremme internasjonal innsats på områder som er av spesiell interesse for Norge.
- Evalueringsrapporten stiller spørsmål ved relevansen av samarbeidet når det gjelder å nå Norges bistandspolitiske målsettinger om fattigdomsbekjempelse, matsikkerhet og likestilling.

Måloppnåelse

- Ressurskartlegging, datainnsamling, nytte og tilgjengelighet

Analysen av toktprogram viser stor variasjon i geografisk fokus og hyppighet i datainnsamling. Hoveddelen av kartleggingsarbeidet har foregått i atlanterhavområde utenfor kysten av Afrika med spredte tokter i andre farvann. For land som grenser til lavt prioriterte havområder, blir endringer i ressursgrunnlaget ikke fanget opp av spredte tokter, og nytten av datagrunnlaget i forskning og iverksettingen av økosystemtilnærmingen til fiskeriforvaltning blir redusert.

- Frem til 2021 var rapporteringen av toktdata ofte forsinket eller mangelfull, etter 2022 er rapporteringen forbedret.
- Den generelle tilgangen til innsamlet data er restriktiv og til hinder for bruk. I prinsippet er kartleggingsdatabasen hos Havforskningsinstituttet tilgjengelig for nasjonale eller internasjonale forskere, men i praksis er tilgangen avhengig av godkjenning fra partnerland - som praktiserer ulik grad av åpenhet i tilgang til data.
- Opplæring, kompetansebygging, og praksis
 - Opplærings -og kompetansebyggingskomponenten har bidratt til økt bevissthet om økosystemtilnærming i fiskeriforvaltning på individnivå. Forskningssamarbeid, vitenskapelige nettverk og vitenskapelig publisering vurderes av de som har mottatt opplæring, som de mest verdifulle kompetansebyggende komponentene. Evalueringen påpeker imidlertid utfordringer knyttet til valg av egnede kandidater til opplæringstiltak grunnet mangel på tilstrekkelige forkunnskaper. Utfordringen har vært vanskelig å håndtere blant annet på grunn av korte tidsfrister for å identifisere hvem som skal delta i opplæringstiltakene.
 - Evalueringen påpeker også mangler når det gjelder institusjonalisering av kompetansebyggingen i partnerlandene, herunder svak lokal deltagelse og lite samarbeid med akademiske institusjoner i partnerlandene.



- Utilstrekkelig støtte til å sette økosystemtilnærmingen til fiskeriforvaltning ut i livet, noe som ifølge evalueringen skyldes utfordringer med styresett i partnerland.
- Evalueringen bekrefter at samarbeidet har støttet opp om arbeidet i partnerland for å implementere regionale fiskeri- og miljøkonvensjoner.

Anbefalinger

- Norad, i dialog med berørt parter, bør klargjøre Nansen-samarbeidets endringsteori, og tydeliggjøre hva som er samarbeidets strategi for å få til praktisk implementering av økosystemtilnærmingen og oppnå målsettingene om fattigdomsreduksjon og forbedret matsikkerhet i partnerlandene.
- Norad bør legge til rette for en felles datadelingspolitikk som bidrar til inkluderende forskning (dvs. hvor partnerlandene ikke bare blir forsket «på», men deltar i hele forskningsprosessen), som er relevant for politikktutforming, og ikke minst å bidra til et opplyst/kunnskapsbasert offentlig ordskifte i fiskeri-, marine- og ressursforvaltningsspørsmål i partnerland -og regioner.
- Norad, i dialog med berørte parter, bør vurdere tiltak som:
 - Styrker institusjonalisering av kompetansebygging i partnerland, for å unngå at innsatsens virkninger begrenses til engasjement og debatt blant prosjektdeltagere.
 - Prioritere oppfølging og rapportering av resultater av EAF-Nansen programmets strategi for å ivareta likestillingshensyn.

«Evalueringsrapporten stiller spørsmål ved relevansen av samarbeidet når det gjelder å nå Norges bistandspolitiske målsettinger om fattigdomsbekjempelse, matsikkerhet og likestilling.»



← Foto: Ken Opprann

Foto: Ken Opprann

Evaluering av FNs utviklingssystemers sosioøkonomiske respons på Covid-19

TITTEL PÅ RAPPORT:

[System-Wide Evaluation of the UNDS Socio-economic Response to COVID-19](#), ble offentliggjort den 2. november 2022, på nettsiden til FNs bærekraftige utviklingsgruppe.

Evalueringen dekker perioden fra 2020 til midten av 2022 og er gjennomført av Ted Freeman, Andrea Lee Esser og Paola Vela, på oppdrag fra Generalsekretærens kontor i FN. Avdeling for evaluering i Norad har deltatt i referansegruppen til evalueringen.

Bakgrunn

Norge tok i mars 2020 initiativ til å opprette et nytt FN-fond (UN COVID-19 Response and Recovery Multi-Partner Trust Fund), heretter kalt Covid-19 fondet. Etter etableringen av Covid-19 fondet, tok avdelingen i Norad initiativ til en evaluering av fondets arbeid i samarbeid med Generalsekretærens kontor i FN. Forstudien til evalueringen ble ferdigstilt i april 2021¹. Rapporten som skrives om nedenfor omfatter evalueringen som ble igangsatt etter forstudien.

Evalueringen ser på den samlede sosioøkonomiske responsen til FNs utviklingssystem på landnivå, inkludert responsen gjennom Covid-19 fondet. I tillegg belyser evalueringen i hvilken grad FN-reformen har bidratt til FNs Covid-19 respons.

Formål

Formålet med evalueringen var å fremskaffe informasjon som kan bidra til oppnåelse av FNs bærekraftsmål og Agenda 2030.

Funn

FNs utviklingssystemers sosioøkonomiske respons på Covid-19

- Flerpartnerfond som Covid-19 fondet, Joint SDG Fund og Spotlight Initiative Fund, har i samspill med FN-reformen vært et viktig virkemiddel for å fremme rask, målrettet og samordnet FN-respons på landnivå. I noen tilfeller har slike flerpartnerfond utløst ytterligere finansiering fra bilaterale utviklingspartnere og utviklingsbanker.
- Prosjektbevilgninger under Covid-19 fondet var små i forhold til behov.
- Sosiale og økonomiske virkninger av Covid-19 var spesielt alvorlige for de mest sårbare gruppene, særlig kvinner og jenter, uformelle arbeidere, flyktninger og andre utsatte grupper samt selvstendig næringsdrivende. Et stort antall av disse dro fordel av den samlede støtten fra FNs utviklingssystem ved at helsetjenester ble vedlikeholdt og at sosiale beskyttelsesprogrammer rettet mot kvinners rettigheter og inkludering av personer med funksjonsnedsettelse ble styrket.

Hvordan har FN-reformen bidratt til FNs Covid-19 respons?

- Styrkingen av Generalsekretærens stedlige representasjon fremmet en rask og samordnet FN-respons, men det var de ulike organisasjonenes egne prioriteringer som var avgjørende i planleggingen, iverksettingen og resultatoppfølgingen av innsatsen. Dette kan indikere et uutnyttet potensiale for å styrke koordinering mellom organisasjonene på landnivå.
- Landteamene spilte en viktig rolle i å fremme bruk av mekanismer/ordninger utviklet for å samordne FNs respons og bidro til en positiv utvikling når det gjaldt tilpasning av responsen til nasjonale kontekster og situasjon.
- Generalsekretærens stedlige representasjon spilte en viktig pådriverrolle for å fremme menneskerettigheter, likestilling og inkludering i utforming av FNs Covid-19 respons. Ivaretagelsen av pådriverrollen var imidlertid avhengig av tilgang til denne type ekspertise i FNs landteam. Her kan det potensielt ligge en mulighet for å bruke kompetansen i de ulike FN-organisasjonenes regionale kontorer og kommisjoner til å støtte landteamenes arbeid på disse områdene.
- Å sikre fokus på miljømessige hensyn, inkludert tiltak for å møte klimaendringer, var en utfordring for landteamene. En annen utfordring var å oppnå formålstjenlig samarbeid mellom landteamene og landkontorene til de internasjonale finansinstitusjonene, for å sikre helhetlig politikkutforming, planlegging og implementering av responsen.

Anbefalinger

Basert på erfaringer fra implementeringen av Covid-19-fondet peker evalueringen på justeringer som bør vurderes når det gjelder FN-reformen fram mot 2030:

- Styrke FN-organisasjonens insentiver for felles programmering og ansvarlighet for kollektive resultater, samt beslutsomhet i å støtte generalsekretærens stedlige representasjon og landteamene.
- Tildele fondsressurser etter organisasjonenes evne til å levere ulike tjenester, inkludert bedre rammevilkår for inkludering av organisasjonene som ikke har fysisk tilstedeværelse på landnivå.
- Fremskynde FN-reformer på regionalt nivå som støtter fremgang på landnivå.
- Utvikle samarbeidsmodeller for å bedre samspill mellom FNs utviklingssystem og internasjonale finansinstitusjoner for å sikre helhetlig politikkutforming, planlegging og implementering av multilateral innsats på landnivå.

¹ Se Avdeling for evaluering sitt [oversendelsesnotat](#) til Utenriksdepartementet datert 21.06.2021

Evaluering av Norges engasjement i Sahel

TITTEL PÅ RAPPORT:

Evaluation of Norwegian aid engagement in the Sahel

Rapporter: 1/2023 og 2/2023

Eksterne konsulenter: Tana Cph i samarbeid med CMI

ISBN: 978-82-8369-177-1/ 978-82-8369-178-8

Bakgrunn

Norge har vært engasjert i Sahel siden 1980-tallet. På det tidspunktet hadde støtten hovedfokus på landbruk og matsikkerhet i Mali. I 2017 åpnet Norges ambassade i Bamako og tok over ansvaret for Mali, Burkina Faso, Mauritania, Chad og Niger. I 2018 lanserte Utenriksdepartementet en Sahel-strategi. I 2023 implementerer Norge en revidert strategi for perioden 2021-2025.

Norge bidrar med midler til utvikling, humanitær bistand og stabilisering i Sahel. Mali har mottatt cirka halvparten av den norske støtten til regionen. Totale øremerkede midler til Sahel i evalueringsperioden 2016-2021 er cirka 2.5 milliarder NOK.

Evalueringen inneholder to rapporter. Den første ser på organiseringen og forvaltningen av norsk bistand til Sahel, den andre rapporten vurderer resultatene av den norske støtten til matsikkerhet i Mali. Evalueringen dekker perioden 2016-2021 og bygger på datainnsamling gjennom dokumentanalyser, intervjuer, en undersøkelse og feltarbeid i Mali (februar-mars 2023).

Formål

Formålet med evalueringen er å gi innspill til hvordan Norge kan tilpasse sitt engasjement i en sårbar og ustabil kontekst, som Sahel. Tiltente brukere av evalueringen er beslutningstakere i Utenriksdepartementet og de som er involvert i tilskudsforvaltning og partnerdialog av støtten til Sahel.

«Strategien for Norges engasjement i Sahel har vært nyttig som felles referansepunkt for involverte aktører»



Foto:
UN Photo, Marco
Dormino, Flickr

Funn

Relevans og resultater av innsatsen

- Strategien for Norges engasjement i Sahel har vært nyttig som felles referansepunkt for involverte aktører og har bidratt til at den samlede norske støtten i Sahel er i tråd med mål og prioriteringer i strategien. Norge er en fleksibel giver som har stor tillit til partnere i området og er avhengig av implementerende partnere når det kommer til tilpasninger til en uforutsigbar kontekst.
- Den norske støtten er relevant lokalt og har bidratt til økt matsikkerhet hos mottakerne i enkeltprosjekter.
- Evalueringen finner imidlertid at det er potensial for å oppnå mer dersom den samlede innsatsen fra norsk side blir sett i sammenheng og koordinert bedre.

Organisering og forvaltning av støtten

Evalueringen identifiserer flere svakheter knyttet til koordinering av innsatsen, både internt og eksternt:

- Eksisterende arenaer og verktøy for koordinering av innsatsen blir ikke nyttet fullt ut. Herunder monitoreringsverktøyet som forvaltes av Sahel-desken i Utenriksdepartementet, koordineringsmøter mellom Sahel-desken i Utenriksdepartementet, ambassaden og Norad og Sahel-forumet i Oslo hvor sivilsamfunnsorganisasjoner, forskere og andre relevante interessenter møtes. Det er opp til enkeltpersoner i bistandsforvaltningen å prioritere tid til å bruke disse. Manglende bruk fører til dobbeltarbeid og tidspress i forvaltningen.
- Koordinering med eksterne er begrenset til informasjonsutveksling. Unntaket er når det gjelder programmer som er samfinansierte med andre givere.

Tverrgående hensyn, konfliktsensitivitet og uintenderte effekter

- Retningslinjer for hvordan tverrgående hensyn og konfliktsensitivitet skal forstås og implementeres mangler. Det er derfor opp til partnere å tolke hvordan dette skal gjøres. Norge har fire obligatoriske tverrgående hensyn i tillegg til at all bistand skal være konfliktsensitiv. Manglende retningslinjer har ført til at ulike aktører og ansvarlige for prosjekter har ulik forståelse av hvordan tverrgående hensyn skal forstås og implementeres. Norge forventer at partnere arbeider konfliktsensitivt, men også på dette punktet, lar det være opp til partnere å tolke på hvilken måte dette skal gjøres.
- Uintenderte effekter er ikke systematisk dokumentert i den norske innsatsen i Mali og det er ikke tydelige krav til at partnere skal rapportere på det.

- Valg av partnere er basert på tydelige kriterier, og partnere må dokumentere at de følger disse kriteriene.
- Norge har stort sett valgt å bruke kjente partnere. Dette gir Norge mulighet til å bygge på langvarige relasjoner og at Norge er godt kjent med hvordan disse partnerne jobber. Samtidig finner evalueringen at dette kan begrense Norges muligheter til å samarbeide med mindre kjente organisasjoner (for Norge) som kanskje er bedre stilt til å bidra til måloppnåelse.

Læring

Systemer for systematisk å sikre at læring og erfaring blir gjennomført og delt mellom aktørene som er ansvarlige for innsatsen er svake.

Anbefalinger

- Rutiner for bedre koordinering mellom Utenriksdepartementet, Norad og ambassaden bør videreutvikles, herunder:
 - Forsterke eksisterende mekanismer for intern koordinering.
 - Planlegge for jevnlig møter med eksterne aktører for informasjonsutveksling og koordinering av innsats.
 - Tilrettelegge for, og se på muligheter for, å stille krav til at partnere koordinerer bedre med hverandre der det er geografisk og tematisk overlapp, for å sikre en mer helhetlig innsats.
- Det bør utvikles en veileder som kan bidra til en felles forståelse både i bistandsforvaltningen og blant partnere for hvordan tverrgående hensyn skal operasjonaliseres og implementeres i norsk bistand. Videre bør det stilles krav til partnere om å rapportere på hvordan dette blir gjort i praksis.
- Utenriksdepartementet bør legge til rette for at både bistandsforvaltningen og partnere jobber systematisk med konfliktsensitivitet og risikovurderinger i sitt arbeid, herunder:
 - Det norske engasjementet bør basere seg på konflikt- og risikovurderinger med planlegging for ulike scenarier i konteksten.
 - Det bør utvikles grunnleggende veiledning om hvordan konfliktsensitivitet og uintenderte effekter skal operasjonaliseres og rapporteres på for partnere.
 - Stille krav til partnere om å bruke oppdaterte konfliktanalyser og rapportere på hvordan prosjekter har vært konfliktsensitive samt eventuelle uintenderte effekter.



Foto:
M. Tall (CCAFS
West Africa),
Flickr

Gjennomganger av evalueringer av matsikkerhets- intervensjoner

TITTEL PÅ RAPPORT:

What do we know about the long-term outcomes of food systems interventions?

Rapport: 3/2023

Eksterne konsulenter: Den internasjonale organisasjonen for effektevalueringer (3ie)

ISBN: 978-82-8369-179-5

TITTEL PÅ RAPPORT:

Mapping and Evidence Synthesis of Process Evaluations of Climate Adaptation in Food Production

Rapport: 2/2024

Eksterne konsulenter: American Institute for Research

ISBN: 978-82-8369-180-1

Bakgrunn og formål

Disse to gjennomgangene sammenstiller kunnskap fra henholdsvis effektevalueringer og prosessevalueringer. Formålet med begge rapportene er å tilgjengeliggjøre informasjon fra tidligere evalueringer som kan bidra til å gjøre gjennomføringen av regjeringens matsikkerhetsstrategi mer kunnskapsbasert.

Prosessevalueringer er evalueringer som vurderer om og hvordan tiltak virker og om de når den tiltenkte målgruppen i den konteksten tiltaket iverksettes. Med effektevalueringer menes evalueringer som måler observerte endringer hos en målgruppe i et gitt tiltak. Dette gjøres ved å sammenligne endringer blant de som får tiltaket med utfallet i en kontroll/sammenligningsgruppe, som ikke får tiltaket.

Funn

Langsiktige virkninger

- Gjennomgangen av effektevalueringer viste at det finnes svært lite kunnskap om langsiktige effekter.
- Av de tiltakene hvis langsiktige effekter var vurdert, viste gjennomgangen ulike resultater av lignende tiltak og at det mangler informasjon om kostnadseffektivitet, effekter på klima og utilsiktede effekter. Videre viste gjennomgangen at kortsiktige resultater ikke alltid vil ha langsiktige effekter.
- Derimot finner gjennomgangen at god kontekstforståelse, tilpassede programmer, stabile rammebetingelser og langsiktige forpliktelser kan gi bedre resultater på lang sikt.

Vellykket implementering

- Gjennomgangen av hva som bidrar til vellykket implementering av klimatilpasning i matsikkerhetstiltak fant at klimatilpasningstiltak som var basert på lokal kunnskap og som tok hensyn til målgruppens behov var enklere å implementere. På samme måte kunne det se ut som om økt involvering av målgruppen, for eksempel i beslutninger om hvordan tiltak skulle gjennomføres, førte til bedre resultater.
- Klimatilpasningstiltak som hadde planer for utfasing og finansiell bærekraft ble vurdert å ha større mulighet til å lykkes.

Anbefalinger

- Utenriksdepartementet og Norad bør vurdere om det er behov for å gjennomføre endringer i forvaltningen av bistand til matsikkerhetstiltak som kan bidra til å øke bærekraften av støtten, herunder at tiltakene bygger på lokal kunnskap og medvirkning og at tiltakene inkluderer planer for utfasing av bistanden.
- Som et ledd i Norads mål- og resultatstyring av porteføljer, og ved opprettelse av nye program, er det viktig å vurdere om endringsteorier og kunnskapsplaner bør inkludere finansiering og planlegging for evalueringer som kan si noe om langsiktige effekter. For program- og prosjektevalueringer er det en fordel om slike evalueringer kan planlegges før oppstart.
- Det bør vurderes om det er behov for å opprette en tilskuddsordning, eller annen finansiering, for evalueringer som ikke er direkte tilknyttet til prosjektsyklus for å sikre at det finnes finansiering for evalueringer som kan fortsette å samle inn data etter program/prosjekt er avsluttet. Ordningen/finansieringen bør ikke knyttes til en bestemt metode, da det finnes ulike evalueringsmetoder for å vurdere langsiktige effekter. Ordningen bør også utformes slik at de som bestiller/gjennomfører har tilstrekkelig kompetanse til å sikre troverdige evalueringer.
- Det bør vurderes om det er behov for rapporteringskrav for noen programmer/prosjekter 10 år etter implementering.



Foto: Christopher Brandt, Norad

Evaluering av Klima- og Skoginitiativets støtte til sivilt samfunn

TITTEL PÅ RAPPORT:

Evaluation of Norwegian International Climate and Forest Initiative Support to Civil Society

Rapport: 1/2024

Eksterne konsulenter: CMI og Vista Analyse i Samarbeid med Avdeling for evaluering

ISBN: 978-82-8369-192-4



Foto: Bjørnulf Remme, Norad

Bakgrunn

Norge har ratifisert FNs rammekonvensjon om klimaendringer og støtter *Reduced Emissions from Deforestation and forest Degradation* (REDD+)-rammeverket gjennom Norges internasjonale klima- og skog-initiativ (KoS). Siden oppstarten i 2008 har KoS hatt som mål å redusere karbonutslippene fra avskoging og skogforringelse i det globale sør, og har tildelt nesten 40 mrd NOK til dette formålet. Av dette har 5,9 milliarder blitt tildelt sivilsamfunnsorganisasjoner direkte, og om lag 4 milliarder kroner av denne finansieringen har vært forvaltet av Norad gjennom fire runder med utlysninger.

Formål

Formålet med evalueringen er å bidra med kunnskap og læring som kan bidra til å styrke forvaltningen av denne støtten. Evalueringen dekker arbeidet med utlysningen i 2019 og forvaltningen av prosjektsyklusen 2021-2025, og bygger på datainnsamling gjennom dokumentanalyser og intervju.

Evalueringen utforsker i hvilken grad Norad har sikret sammenheng i støtten til det sivile samfunn gjennom Norges internasjonale klima- og skogsatsing (KOS) for å nå sine erklærte mål.

Funn

- Tids- og ressursbegrensninger i Norads Seksjon for skog, samt mangelen på aggregert resultatinformasjon, skaper utfordringer for å etablere et effektivt system for institusjonell læring i seksjonen. Et slikt system vil kunne kombinere forskjellige typer kunnskap og erfaringer (inkludert vitenskapelig- og urfolkskunnskap) og bruke disse til å forstå både det komplekse problemet med, og bærekraftige løsninger på, avskoging og skogforringelse på globalt, nasjonalt og lokalt nivå. I tiden etter omorganiseringen i Norad i 2021 har Norads Seksjon for skog tatt viktige skritt mot en mer strategisk og systematisk forvaltning av støtten til sivilsamfunnsorganisasjoner, inkludert håndtering av resultatinformasjon og forvaltning av kunnskap..
- Norad har lagt til rette for å styrke samspillet mellom prosjektene og klima- og skoginitiativets overordnede mål gjennom å involvere ambassadene og departementet i utlysingsprosessen. Denne sammenhengen kunne blitt styrket ved å eksplisitt gjøre rede for de antagelsene som ligger til grunn, (og kunnskapsgrunnlaget de baseres på), for hvordan de tematiske satsingene skal virke sammen og hvordan de skal bidra til å nå de overordnede målene. Litteraturen vi har konsultert gir grunn til å stille spørsmål ved om de implisitte antagelsene vi har fått oversikt over er korrekte.
- Urfolks rettigheter er en sentral del av klima- og skoginitiativets støtte til sivilt samfunn, men det er behov for ytterligere vurderinger av hvordan initiativets aktiviteter samsvarer med Norges internasjonale traktatforpliktelser i henhold til Den internasjonale arbeidsorganisasjonens (ILO) konvensjon nr. 169. Gitt at urfolk og skogsavhengige befolkninger anerkjennes for å ha den beste og mest oppdaterte kunnskapen om rettighetsproblemer og trusler de står overfor, kan manglende direkte støtte til organisasjoner drevet av urfolk sees som en svakhet gitt klima- og skoginitiativets ambisjoner om ytterligere støtte til urfolks rettigheter.

Anbefalinger:

Tiltak for styrke læring

- Fortsette bruken av tematiske arbeidsgrupper som arena for kollektiv læring og produksjon av kunnskap.
- Innføre regelmessig oppdatering av interne analyser som brukes i forvaltningen av støtten til sivilt samfunn (tema/land).
- Styrke monitoreringssystemer for å aggregere resultatinformasjon fra prosjektene som støttes.

Tiltak for sikre bedre sammenheng i støtten til sivilt samfunn.

I eventuelle nye utlysingsrunder og vurderinger av søknader:

- Tydeliggjøre målene i det strategiske rammeverket, og hvordan de henger sammen, for å sikre lik forståelse blant alle aktørene som forvalter klima- og skoginitiativets budsjett.
- Etablere klare roller og ansvarsfordeling mellom de involverte aktørene.
- Etablere prosesser for læring og erfaringsutveksling på et tidlig stadium.
- Sikre at informasjon om aktiviteter/avtaler og resultater på tvers av klima- og skoginitiativets portefølje er tilgjengelig for involverte aktører.

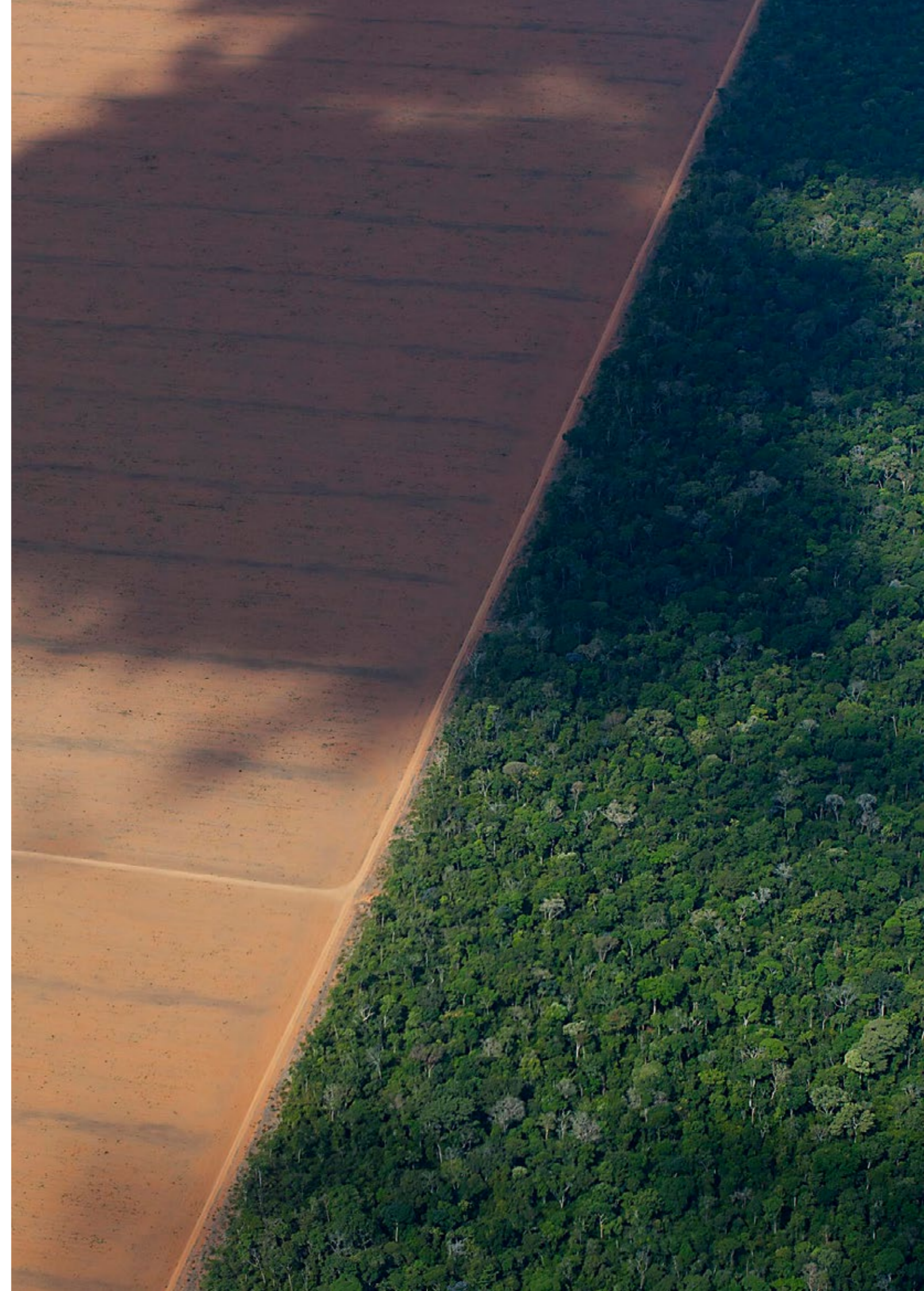
Tiltak knyttet til å forsterke en rettighetsbasert forvaltning.

- Sikre at veiledninger og retningslinjer er i samsvar med Norges internasjonale traktatforpliktelser i henhold til artikkel 6 i ILO-konvensjonen.

I eventuelle nye utlysingsrunder:

- Bruke ulike kunnskapskilder om rettighets situasjonen i aktuelle partnerland i bakgrunnsanalyser.
- Vurdere om det bør utvikles nasjonale/lokale endringsteorier for å øke forståelsen av menneskerettighetsutfordringer og nødvendige tiltak nasjonalt og lokalt.
- Vurdere om det er behov for å introdusere en egen finansieringsmekanisme for tilskudd til urfolk og grasrotorganisasjoner.

Foto: Espen Røst



Evaluering av samspillet mellom humanitær innsats, utviklingssamarbeid og fredsarbeid i norsk bistand

TITTEL PÅ RAPPORT:

Evaluation of the interaction between Norwegian humanitarian aid, development cooperation and peace efforts

Rapporter: 5/2023, 6/2023, 7/2023, 8/2023, 9/2023

Eksterne konsulenter: ADE og DevStat

ISBN: 978-82-8369-188-7 / 978-82-8369-183-2 / 978-82-8369-185-6 / 978-82-8369-184-9 / 978-82-8369-187-0

Bakgrunn

Humanitær bistand, langsiktig utviklingsbistand og fredsinnsetning er alle viktige områder i Norges innsats for å oppnå bærekraftig utvikling. Alle tre områdene er avgjørende for å oppnå målene for en helhetlig innsats. En helhetlig tilnærming, såkalt «Nexus», krever at alle involverte parter blir enige om felles resultater («collective outcomes») og økt samarbeid uten å undergrave tilnærmingene til humanitært arbeid, utviklingssamarbeid og fredsinnsetning. En helhetlig tilnærming, med et bedre samspill mellom humanitær innsats, utviklingssamarbeid og fredsinnsetning er også avgjørende for at de som er berørt av krisen skal få best mulig bistand.

Denne evalueringen undersøker samspillet mellom norsk humanitær innsats, langsiktig utviklingssamarbeid og fredsinnsetning i tre land: DR Kongo, Etiopia og Libanon. Evalueringen består av fem rapporter: Tre landrapporter (DR Kongo, Etiopia, Libanon) som vurderer samspillet mellom humanitært arbeid, utviklingssamarbeid og fredsinnsetning i disse landene. En fjerde rapport som kartlegger og analyserer Norges humanitære innsats, utviklingssamarbeid og fredsarbeid i de samme landene pluss Syria med bruk av kvantitative datakilder. Den femte rapporten sammenfatter funn fra de andre fire rapportene av relevans for norsk bistandspolitikk og forvaltning.

Evalueringen utforsker dette samspillet fra et implementeringsperspektiv, det vil si hvordan prosjektene forholder seg til hverandre når de gjennomføres. Dessuten utforsker evalueringen samspillet fra et policyperspektiv, forstått som samspillet mellom prosjekter og det overordnede policynivået eller de normative forpliktelsene.

Formål

Formålet med evalueringen er å gi innspill til hvordan Norge kan styrke sin helhetlige innsats. Tiltente brukere av evalueringen inkluderer beslutningstakere i Utenriksdepartementet og de som er involvert i tilskuddsforvaltning og partnerdialog i de tre landene. Dette inkluderer seksjoner i Utenriksdepartementet og Norad, og de norske ambassadene i de tre utvalgte landene.

Funn

- Evalueringen viser at det er et visst samspill mellom humanitær innsats, utviklingsarbeid og fredsengasjementet i Norges bistandsarbeid i de tre landene. Evalueringen finner noe samspill fra et implementeringsperspektiv, det vil si at det er noe koordinering, komplementaritet og samarbeid mellom humanitært arbeid, utviklingsarbeid og fredsinnsetning og mellom ulike aktører (f.eks. norske sivilsamfunnsorganisasjoner, lokale partnere og FN-organisasjoner). Imidlertid har evalueringen funnet lite synergi, altså om samspillet gjør at bistanden bidrar med mer enn summen av enkelttiltakene, og bidrar til å realisere felles mål.
- Evalueringen finner videre at samspillet på policy-nivå er svakt. Selv om konfliktsensitivitet, lokalisering og rettighetsbaserte tilnærminger er godt etablerte prinsipper i norsk bistand, operasjonaliseres de på varierende måter og i begrenset grad. Det er lite veiledning om hvordan disse prinsippene skal operasjonaliseres.
- Det er altså et klart potensiale for bedre samspill, både på implementeringsnivå og policynivå, mellom Norges humanitære innsats, utviklingssamarbeid og fredsinnsetning.
- Norges innsats i fredskomponenten av "HDP Nexus" er uforholdsmessig lav sammenlignet med humanitær innsats og utviklingssamarbeid i de tre landene. Det er både et lite antall prosjekter, og mindre beløp som er beholdt prosjekter som har fredsinnsetning som formål (funn i den kvantitative rapporten). Videre viser evalueringen lav innsats på fredsarbeid i alle tre land. Dette bildet beskriver i stor grad ikke bare Norges innsats, men også innsatsen til andre giverland. Funnet inkluderer ikke fredsmekling på politisk nivå, eller prosjekter med andre formål som inkluderer stabiliseringsselementer.
- Evalueringen viser til gode eksempler på helhetlig tilnærminger der kontekstforståelsen og konteksttilpasning er en forutsetning for hvordan humanitære, utviklings- og fredsengasjement integreres godt for å levere bedre.

Anbefalinger

- Tiltak for bedre samspill mellom humanitær innsats, utviklingssamarbeid og fredsinnsetts:
 - Etablere rutiner for bedre koordinering, komplementaritet og samarbeid mellom Utenriksdepartementet, Norad og ambassadene.
 - Utvikle en veiledning for helhetlig innsats.
 - Vurdere å inkludere konkrete tiltak i landstrategiene for å fremme synergi mellom programmer, kanaler og partnere.
- Utenriksdepartementet kan vurdere å styrke Norges fredsinnsetts dersom norsk bistand skal bidra til å oppnå de felles målene for en helhetlig innsats.
- Utenriksdepartementet bør legge til rette for at både bistandsforvaltningen og partnere jobber systematisk med konfliktsensitivitet i sitt arbeid, herunder:
 - Det norske engasjementet bør basere seg på konfliktanalyser med planlegging for ulike scenarier i konteksten.
 - Det bør utvikles grunnleggende veiledning om hvordan konfliktsensitivitet og uintenderte effekter skal operasjonaliseres og rapporteres på for partnere.
 - Stille krav til partnere om å bruke oppdaterte konfliktanalyser og rapportere på hvordan prosjekter har vært konfliktsensitive samt eventuelle uintenderte effekter.
- Utenriksdepartementet bør videreutvikle samarbeidet med lokale partnere:
 - Øke bruken av lokale aktører som partnere. Dette bør gjelde avtalepartner også, ikke bare som implementerende partner.
 - Bli tydeligere på hvordan bistandsadministrasjonen skal dele risiko med lokale partnere.
 - Legge til rette for langsiktighet i partnerskapet.
- Forbedre hvordan bistandsadministrasjonen og partnere dokumenterer og lærer av dilemmaer og dokumenterer risikovurderinger:
 - dokumentere hvordan dilemmaer håndteres
 - dokumentere risikovurderinger og scenarioplanlegging
 - etterspørre dokumentasjon av dilemmaer fra partnere
 - legge til rette for læring mellom aktører og mellom land



Foto:
Espen Røst,
Panorama

→ Foto:
Gunnar Zachrisen,
Panorama



Litteraturstudie om korrupsjonsrisiko i Ukraina

TITTEL PÅ RAPPORT:

Ukraine: Corruption risks and mitigation strategies. A literature review.

Rapport: 3/2024

Utført av: Avdeling for evaluering Norad

ISBN: 978-82-8369-196-2

Bakgrunn

Korrupsjon har hatt en betydelig innvirkning på Ukrainas vekst og utvikling i flere tiår, og regnes som et utstrakt problem som har blitt aktualisert i forbindelse med store internasjonale bistandsoperasjoner i landet etter den russiske invasjonen.

Formål

Formålet med denne litteraturgjennomgangen er å bistå i effektiv beslutningstaking og risikostyring for donorer når det gjelder ODA-støtte til Ukraina.

Funn

Litteraturstudien sammenfatter informasjon som kan være relevant i risikohåndteringen av bistand til Ukraina som følger:

Kontekstuell forståelse og politisk økonomianalyse

Effektiv 'due diligence' i konfliktkontekster krever en god forståelse av lokale maktforhold samt samarbeid om informasjonsdeling. Givere kan fokusere på å støtte institusjoner, samtidig som de gjennomfører politiske økonomianalyser for å forutsi, forebygge og redusere risikoer forbundet med den pågående konflikten og gjenoppbygging etter konflikten. Litteraturen understreker at risiko for korrupsjon i anskaffelser ikke bare handler om 'typen' korrupsjon som forekommer, men også om måten den oppstår på.

Koordinering og åpenhet

Effektiv koordinering er avgjørende for å håndtere korrupsjonsrisikoer og sikre generell effektivitet. Dette innebærer deling av informasjon internt og mellom aktører for å unngå duplisering, levere konsekvente antikorrupsjonsmeldinger og motstå eksternt press. Et aktivt samarbeidet mellom givere og sivilsamfunnsorganisasjoner samt integrering av innsikt og tilbakemeldinger fra grasrota i bistandsprosesser, er forbundet med mer effektiv og målrettet bruk av bistand som samtidig fremmer en kultur for ansvarlighet og åpenhet.

Risikostyring

Behovet for enhetlige risikostyringsstandarder og konfliktsensitivitet er viktig for å unngå fragmentering. utfordringer i monitorering og 'due diligence' inkluderer lange leveringskjeder og sikkerhetsbekymringer, spesielt i konfliktkontekster. En 'taushetskultur' rundt korrupsjon i bistand til konfliktrammede land er en betydelig hindring. En slik kultur er påvirket av konkurransepress, omdømmebekymringer og frykt for reduksjon i finansiering. Å overvinne en slik kultur krever både en forståelse av sosiale normer og en forståelse av presset som lokalt personale står overfor. Tekniske reformer og konvensjonelle antikorrupsjonstiltak har begrenset effektivitet og kan til og med slå tilbake i konfliktsituasjoner.

Stabilitet og volum av midler

Volumet og utbetalingsraten er avgjørende faktorer, da selv veldesignede systemer kan slite under presset fra raske og store utbetalinger. Ustabil finansiering kan føre til en økt risiko for korrupsjon. Givere kan utnytte Ukrainas fremskritt innen digital styring for å spore tildeling og bruk av midler i sanntid, noe som styrker ansvarlighet. Samarbeid og koordinering blant givere kan redusere risikoen for duplisering og feilallokering, spesielt i en konfliktsone i rask endring.

Refleksjonsnotat om konfliktsensitivitet

TITTEL PÅ RAPPORT:

Ukraine: Corruption risks and mitigation strategies. A literature review.

Rapport: 3/2024

Utført av: Avdeling for evaluering Norad

ISBN: 978-82-8369-196-2

For å belyse konfliktsensitivitet i norsk bistand, har Avdeling for evaluering utarbeidet et notat om temaet. Konfliktsensitivitet handler om å forstå at enhver utviklings-, humanitær- eller fredsinnsetts, uansett kontekst, kan påvirke dynamikker lokalt på enten en negativ eller positiv måte. Konfliktsensitivitet er en grunnleggende del av internasjonal og norsk bistand.

Notatet bygger på kunnskap fra tidligere evalueringer og læringsarrangementer utført av avdelingen inkludert litteraturstudien om korrupsjonsrisiko i Ukraina og evalueringen av samspillet mellom humanitær innsats, utviklingssamarbeid og fredsarbeid i norsk bistand.

Notatet søker å besvare følgende spørsmål:

- Hvordan og hvor godt er konfliktsensitivitet integrert i norsk bistand?
- Hva er de viktigste utfordringene og mulighetene for å forbedre konfliktsensitivitet i den norske bistandsforvaltningen?
- Hvordan kan Norge bedre tilpasse sine strategier og operasjoner til konfliktsensitive prinsipper?

Svarene på disse spørsmålene kan være nyttig i ulike sammenhenger, for eksempel i pågående bistandsarbeid i land, regioner eller tematiske prioriteringer.



Foto: Vigdis Halvorsen, Norad

Foto: Sverre Magnus Petersen, Norad



KAPITTEL 4

Faglig samarbeid

Faglig samarbeid

Et viktig formål med samarbeidet som EVAL har med internasjonale evalueringsfaglige miljø er å bidra til å videreutvikle evalueringsfaget og funksjonen både ute og her hjemme. EVAL er aktivt med i evalueringsnettverket i OECD DAC og Nordisk+ nettverket, samt i EVA-forum; et nettverk for evaluering i staten.

EVAL har i tillegg gjennom årene som har gått samarbeidet med mange flernasjonale (multilaterale) organisasjoner, frivillige organisasjoner og andre evalueringsfaglige miljø. Et viktig formål med samarbeidet er å få kunnskap om områdene som Norge støtter gjennom de multilaterale organisasjonene. De fleste organisasjonene som får norsk bistand, gjennomfører evalueringer av egen virksomhet. Gjennom samarbeidet får vi innsikt i den kunnskapen som kommer frem gjennom dette evalueringsarbeidet og hvordan organisasjonene jobber med evaluering. Denne informasjonen har EVAL blant annet brukt til å videreutvikle eget arbeid og til å gi i innspill til Utenriksdepartementets forberedelser til årlige styremøter.

Kort omtale om avdelingens faglige samarbeid de to siste årene, følger nedenfor.

Evalueringsnettverket i OECD DAC og Nordisk+

Internasjonalt har EVAL spilt en viktig rolle i evalueringsnettverk i OECDs utviklingskomite (DAC). Blant annet i utviklingen av [kriterier for bistandsevaluering](#). Kriteriene ble revidert i 2019 og blir brukt langt utover bistandsevalueringer. EVAL er også aktiv i en arbeidsgruppe knyttet til evaluering av klima og miljø.

I tillegg deltar EVAL aktivt i Nordisk+ nettverket der erfaringer utveksles mellom evalueringskollegaer i Danmark, Sverige, Finland, Island, Storbritannia, Irland, Tyskland, Nederland og Canada. Dette nettverket brukes også til å finne muligheter for å gjennomføre felles evalueringer. Nå gjennomføres blant annet en felles evaluering av bistand gjennom multilaterale fond i regi av de uavhengige evalueringsenhetene i Danmark, Sverige, Finland, Island og Norge. Denne evalueringen er planlagt ferdigstilt i januar 2025.

EVA-forum

EVA-forum er et nettverk for evaluering i staten som har til formål å utveksle erfaringer og kunnskap om evaluering i staten. EVAL er medlem i arbeidsutvalget til nettverket som blant annet har i oppgave å arrangere den årlige evalueringskonferansen i samarbeid med Norsk evalueringsforening som EVAL var med på å etablere i 2009.

Den uavhengige evalueringsenheten i FNs organisasjon for kvinners rettigheter og likestilling (IEAS UN Women)

Gjennom partnerskapet med den uavhengige evalueringsenheten i UN Women har EVAL bidratt til å sette søkelyset på hvordan kjønnsperspektivet ivaretas i gjennomføringen av evalueringer. Det er utarbeidet flere publikasjoner som er tilgjengelig på [nettsiden til UN Women](#). Publikasjonene inneholder erfaringsoppssummeringer fra planlegging og gjennomføring av slike evalueringer og datainnsamlingsverktøy. I oktober 2023 inviterte EVAL i samarbeid med UN Women til et åpent seminar der formålet var å bidra til bevisstgjøring og opplæring rundt viktigheten av å ivareta kjønnsperspektivet i gjennomføringen av evalueringer.

Evalueringskontoret i Det globale miljøfondet (GEF)

EVAL har siden 2017 hatt en partnerskapsavtale med evalueringskontoret i Det globale miljøfondet. Gjennom samarbeidet har avdelingen blant annet delfinansiert evalueringer og studier.



Foto:
Ken Opprann

UNDPs uavhengige evalueringskontoret (IEO)

I mai 2023 signerte UNDPs uavhengige evalueringskontoret (IEO) og EVAL en ny samarbeidsavtale. Den forrige samarbeidsavtalen varte fra 2015-2018. Samarbeidet inkluderer muligheter for å gjøre felles evalueringer, arrangere felles seminar og opplæring samt utveksling av ansatte.

IFADs uavhengige evalueringskontor (IOE)

I juni 2023 signerte IFAD og EVAL en partnerskapsavtale om samarbeid knyttet opp til fellesevalueringer, metodeutvikling, seminarer og mulig utveksling av ansatte. Den første evalueringen der IFAD og Avdeling for evaluering jobber sammen startet i februar 2024 og er planlagt ferdigstilt i løpet av året. Videre vil IFAD og EVAL utveksle erfaringer fra kunnskapsevalueringer, og presentere resultatene på den europeiske evalueringskonferansen (EES) i Rimini, Italia i september 2024.

Inteval

EVAL bidrar aktivt i Inteval, et tverrfaglig internasjonalt nettverk av evalueringsekspert, gjennom deltagelse på årlige møter og bidrag i vitenskapelige publikasjoner. Siste publikasjon med flere bidrag fra avdelings ansatte er: [Towards Sustainable Futures: The Role of Evaluation - 1st Edition - Id \(routledge.com\)](#)

Climate Investment Fund

Climate Investment Fund (CIF) er et av de største multilaterale fondene som hjelper lav- og mellominntektsland med å tilpasse seg og redusere klimaendringer. Dette fondet har en egen enhet for evaluering og læring. EVAL har i flere år sittet som en av seks rådgivere til denne enheten. Rollen til rådgivergruppa er å gi strategiske råd til årsplaner og tematiske fokusområder til fondet. Gruppa har også gitt innspill til mandat og gjennomføring av evalueringer.

Den uavhengige Avdeling for evaluering i Den europeiske banken for gjenoppbygging og utvikling (IEvD)

EVAL og den uavhengige Avdeling for evaluering i Den europeiske banken for gjenoppbygging og utvikling (EBRD-IEvD) etablerte et godt samarbeid i 2023 der fokus har vært på evaluering av bistand til Ukraina. Vi avholdt et felles seminar for de ansatte i de to avdelingene der erfaringer fra gjennomføring av følgeevalueringer ble utvekslet.

Norsk romsenter

EVAL har samarbeidet med Norsk Romsenter om å utforske bruken av satellittbilder i uavhengige evalueringer av norsk bistand. Som en del av dette samarbeidet, ble tjenester fra Copernicus Emergency Management Service (CEMS) aktivert i 2023. Målet var å undersøke bruken av data som nattlysintensitet, arealbruk og vegetasjonsendring som indikatorer for å identifisere virkninger av fornybar energiprojekter.

Oppfølging av evalueringer

Oppfølgingen av rapportene i regi av Avdeling for evaluering er redegjort for i revidert *Instruks for evalueringsoppgaven i norsk bistandsforvaltning med tilhørende Evalueringstrategi og retningslinjer* som trådte i kraft i januar 2022. Denne erstattet *Instruks for evalueringsevirsomheten i norsk bistandsforvaltning* fra 2016.

Når en evalueringsrapport er ferdig, lager avdelingen et notat til ledelsen i Utenriksdepartementet eller Klima- og miljødepartementet, avhengig av hvem som har ansvar for den bistanden som er evaluert. I notatet skal avdelingen gi sin vurdering av evalueringen og komme med forslag til punkter som bør følges opp i norsk utviklingspolitikk.

Arbeidet med den videre oppfølgingen ligger i Utenriksdepartementet og i Klima- og miljødepartementet. Nytt i revidert instruks fra januar 2022 er at departementene ikke lenger er forpliktet til å lage oppfølgingsplaner og oppfølgingsrapporter. Departementet skal ihht til revidert instruks vurdere om det er behov for beslutninger og/eller oppfølgingsplaner samt eventuell publisering av disse.

Tabellen på neste side viser status på oppfølgingen av avdelingens rapporter i perioden 2009 og frem til mai 2024. Avdeling for evaluering sine oppfølgingsnotater og eventuelle oppfølgingsplaner og rapporter fra departementene blir publisert på [avdelingens hjemmesider](#).

Oppfølging av evalueringer – Status per 03.05.2024¹

Tema for evalueringen/prosjekt	Rapport nr.	Avdeling for evaluering oppfølgingsnotat til UD	Vedtatt oppfølgingsplan ²	Rapport om oppfølging ³
Nepals utdanningsprogram	1/2009	Infoflak februar 2010	Oppfølging nepalske myndigheter	
Giverkontoret i Juba	2/2009	9.9.2009	Ingen plan anbefalt utover de oppfølginger som alt er gjennomført i UD	
Frivillige organisasjoner i Uganda	3/2009	31.8.2009	25.6.2010	25.6.2010
Integrering av nødhjelp, gjenoppbygging og utvikling	Felles	7.8.2009	Norsk oppfølging ikke påkrevd	
Bistand til kulturarven	4/2009	30.9.2009	9.6.2010	8.11.2011
Multilateral miljøbistand	Syntese	8.10.2009	Norsk oppfølging ikke påkrevd	
Norsk fredsinnsetts i Haiti	5/2009	15.2.2010	15.7.2010	2.2.2012
Norsk Folkehjelps humanitære mineryddings-aktiviteter	6/2009	19.2.2010	8.4.2010	31.3.2011
Nasjonalt program for utviklingsrelatert forskning og utdanning (NUFU) og Norads program for masterstudier (NOMA)	7/2009	14.4.2010	3.11.2010	8.1.2013
Norsk Senter for Demokratistøtte	1/2010	26.3.2010	7.5.2010	14.11.2012
Studie av støtte til parlamenter	2/2010	Oppfølging ikke relevant		
Norges næringsrelaterte bistand	3/2010 (Case studier 4,5,6)	23.9.2010	15.3.2011	9.1.2013
Norsk støtte til Vest Balkan	7/2010	4.11.2010	21.1.2011	4.6.2013

¹ Oversikten er utarbeidet av Avdeling for evaluering i Norad basert på tilsendte kopier av oppfølgingsplaner og rapporter.

² Nytt i revidert instruks fra januar 2022 er at departementene ikke lenger er forpliktet til å lage oppfølgingsplaner, men departementet skal vurdere om det er behov for beslutninger og/eller oppfølgingsplaner samt eventuell publisering av disse.

³ Nytt i revidert instruks fra januar 2022 er at departementene ikke lenger er forpliktet til å lage oppfølgingsrapporter.

Oppfølging av evalueringer – Status per 03.05.2024¹

Tema for evalueringen/prosjekt	Rapport nr.	Avdeling for evaluerings oppfølgingsnotat til UD	Vedtatt oppfølgingsplan ²	Rapport om oppfølging ³
Transparency International	8/2010	22.9.2011	21.11.2011	1.2.2013
Evaluerbarhetsstudie - Norsk støtte for å oppnå tusenårsmaal 4 og 5 (barn og mødre helse)	9/2010	24.2.2011	Inkludert i UD's oppfølgingsplan for rapport 3/2013	
Fredsbyggende aktiviteter i Sør-Sudan	Felles	3.3.2011	22.6.2011	31.3.2015
Norsk støtte til demokrati gjennom FN	10/2010	8.7.2011	20.5.2014	20.5.2014
IOM - Internasjonal organisasjon for migrasjons arbeid mot menneskehandel	11/2010	18.5.2011	5.1.2011	20.12.2012
Følge-evaluering av Norges skog og klimainitiativ	12/2010 (Land rapporter 13, 14, 15, 16, 17, 18/2010)	8.6.2011	12.9.2011	16.7.2012
Pariserklæringen	Felles	Omfattet ikke norsk bistand spesielt. Oppfølgingsnotat ikke utarbeidet		
Barns rettigheter	Felles	21.11.2011	18.12.2012	3.2.2014
Utviklingssamarbeid gjennom norske NGOer i Øst Afrika	1/2011	25.4.2012	19.9.2012	16.9.2014
Bistandsforskning	2/2011	4.1.2012	19.2.2013	19.2.2013
Norsk kultur og idretts samarbeid med land i sør	3/2011	27.1.2012	6.6.2012	11.9.2013
Studie av utvikling, makt og korrupsjon	4/2011 Studie	Oppfølging ikke relevant		
Norsk fredsinnsetts på Sri Lanka	5/2011	8.2.2012	29.3.2012	30.5.2014
Antikorupsjon	6/2011	15.2.2012	27.5.2013	2.6.2014

Oppfølging av evalueringer – Status per 03.05.2024¹

Tema for evalueringen/prosjekt	Rapport nr.	Avdeling for evaluerings oppfølgingsnotat til UD	Vedtatt oppfølgingsplan ²	Rapport om oppfølging ³
Norsk støtte til å fremme menneskerettigheter	7/2011	17.1.2012	17.12.2012	5.5.2014
Norsk handelsrelatert bistand gjennom multilaterale organisasjoner	8/2011	8.3.2012	11.1.2013	15.10.2013
Finansstrømmer i FN-systemet	9/2011 Studie	Oppfølgingsplan ikke relevant		
Norsk støtte til helsesektoren i Botswana	10/2011	Oppfølgingsplan ikke utarbeidet		
Norsk støtte til å fremme rettene til funksjonshemma	1/2012	20.4.2012	14.1.2013	14.2.2014
Studie av reisegodtgjørelse (per diem)	2/2012	3.7.2012	6.5.2015	6.5.2015
Norsk utviklingssamarbeid med Afghanistan	3/2012	13.12.2012	16.5.2013	6.3.2015
Verdensbankens flergiverfond for resultatbasert finansiering av helse	4/2012	18.9.2012	21.1.2013	13.5.2014
Følgeevaluering av Norges skog og klima initiativ: Erfaringer fra sivilsamfunns-organisasjoner	5/2012	3.12.2012	14.1.2013	31.1.2014 ⁴
Det norske Olje for Utviklingsprogrammet	6/2012	21.3.2013	23.5.2013	17.10.2014
Studie av monitorering og evaluering i seks sivilsamfunns-organisasjoner	7/2012	16.5.2013	27.5.2014	25.8.2015
Bruk av evalueringer i norsk bistand	8/2012	30.4.2013	16.6.2013	30.7.2015
Norges landbruksstøtte for å fremme matvaresikkerhet	9/2012	3.6.2013	22.1.2014	17.3.2015

⁴ Fra 1. januar 2014 ligger ansvaret for oppfølging av følgeevalueringen av Norges skog og klima initiativ hos Klima- og miljødepartementet.

Oppfølging av evalueringer – Status per 03.05.2024¹

Tema for evalueringen/prosjekt	Rapport nr.	Avdeling for evaluerings oppfølgingsnotat til UD	Vedtatt oppfølgingsplan ²	Rapport om oppfølging ³
Rammeverk for analyse av lokal deltagelse	1/2013 (Case studier 2/2013)	9.7.2013	25.9.2013	22.10.2014
Norsk Indisk partnerskap for å bedre mødre og barnehelse (NIPI I)	3/2013	7.11.2013	9.3.2015	12.4.2016
Flyktninghjelpen/NORCAP	4/2013	16.10.2013	18.11.2014	15.1.2016
Følge-evaluering av Norges skog og klimainitiativ: Støtte til måling, rapportering og verifisering	5/2013	28.11.2013	11.2.2014 ⁵	22.5.2015
Evaluering av resultatmåling i bistandsforvaltningen	1/2014	11.6.2014	15.9.2014	21.10.2015
Hvordan dekker evalueringer utilsiktede effekter av bistand?	2/2014	Oppfølging av studien er inkludert i oppfølgingsnotat for rapport 1/2014		
Følge-evaluering av Norges skog og klimainitiativ Synteserapport	3/2014	6.10.2014	8.6.2015	26.4.2018
NORHED (Høyere utdanning og forskning for utvikling) Endringsteori og evalueringmetoder	4/2014	Oppfølgingsplan ikke relevant		
Støtte til paraply- og nettverksorganisasjoner	5/2014	15.12.2014	13.3.2015	07.4.2016
Programmet "Training for Peace in Africa"	6/2014	16.2.2015	10.3.2015	12.4.2016
Grunnlagsdata til effektevalueringa av det Norsk Indiske partnerskapsinitiativet for å bedre mødre og barnehelse fase II (NIPI II)	7/2014	Oppfølgingsplan ikke relevant		
Norges støtte til Haiti etter jordskjelvet i 2010	8/2014	23.2.2015	17.6.2015	26.4.2018

⁵ Fra 1. januar 2014 ligger ansvaret for oppfølging av følgeevalueringen av Norges skog og klima initiativ hos Klima- og miljødepartementet.

Oppfølging av evalueringer – Status per 03.05.2024¹

Tema for evalueringen/prosjekt	Rapport nr.	Avdeling for evaluerings oppfølgingsnotat til UD	Vedtatt oppfølgingsplan ²	Rapport om oppfølging ³
Evaluering av Norfund	1/2015	24.2.2015	3.6.2015	20.4.2018
Norsk støtte til å styrke kvinners rettigheter og likestilling i utviklings samarbeidet	2/2015	26.6.2015	13.10.2015	12.12.2016
Studie av grunnlagsdata for norsk støtte til Myanmar	3/2015	10.9.2015	23.12.2015	3.4.2017
Erfaringer med resultatbasert finansiering i bistanden	4/2015, 5/2015	2.12.2015	27.1.2016	23.4.2018
Evaluering av NORHEDs tildelingsmekanismer	6/2015	20.11.2015	19.4.2016	25.4.2018
Evaluering av norsk støtte til grunnutdanning (Unicef og Det globale partnerskapet for utdanning)	7/2015	2.11.2015	4.12.2015	19.1.2017
Studie av kriserammedes deltagelse i humanitære hjelpeoperasjoner	8/2015	14.12.15	2.2.2016	21.6.2018
NORHED Evaluerbarhetsstudie	9/2015	Oppfølgingsplan ikke relevant		
Evaluering av norsk støtte til kapasitetsutvikling	10/2015	10.12.2015	22.4.2016	24.4.2018
Evaluering av Fredskorpsets innretning og strategi for sivilsamfunnsstyrking i utviklingsland	1/2016	26.1.2016	16.3.2015	6.4.2017
Følge-evaluering av Norges skog og klimainitiativ: Litteraturstudie	2/2016	Oppfølgingsplansplan ikke relevant		
Bruk av bilateral politisk dialog for å fremme menneskerettigheter: Litteraturstudie	3/2016	Oppfølgingsplansplan ikke relevant		

Oppfølging av evalueringer – Status per 03.05.2024¹

Tema for evalueringen/prosjekt	Rapport nr.	Avdeling for evaluerings oppfølgingsnotat til UD	Vedtatt oppfølgingsplan ²	Rapport om oppfølging ³
Evaluering av organiseringen av norsk støtte relatert til Syria-konflikten	4/2016	29.4.2016	24.6.2016	1.9.2017
Norsk støtte til pådrivervirksomhet på den utviklingspolitiske agendaen	5/2016	2.9.2016	3.2.2017	30.4.2018
Syntesestudie av bistandsevalueringer Sør-Sudan	6/2016	15.11.2016	23.11.2016/ 24.4.2018	24.4.2018
Syntesestudie av bistandsevalueringer Afghanistan	7/2016	15.11.2016	23.11.2016/ 24.4.2018	24.4.2018
Syntesestudie av bistandsevalueringer Mosambik	8/2016	15.11.2016	23.11.2016/ 24.4.2018	24.4.2018
OECD DAC Studie av evalueringsfunksjoner	OECD DAC publikasjon 2016	1.2.2017	16.03.2017	30.4.2018
Studie av kvalitet på gjennomganger og desentraliserte evalueringer	1/2017	1.2.2017	16.03.2017	30.4.2018
Hvordan jobbe i langvarige kriser	2/2017	20.3.2017	Oppfølgingsplan ikke relevant	
Syntesestudie av bistandsevalueringer Somalia	3/2017	6.9.2017	24.4.2018	24.4.2018
Syntesestudie av bistandsevalueringer Malawi	4/2017	6.9.2017	24.4.2018	24.4.2018
Syntesestudie av bistandsevalueringer Palestina	5/2017	6.9.2017	24.4.2018	24.4.2018
Evaluering av Informasjonsstøtteordninga	6/2017	21.8.2017	23.4.2018	2.5.2019

Oppfølging av evalueringer – Status per 03.05.2024¹

Tema for evalueringen/prosjekt	Rapport nr.	Avdeling for evaluerings oppfølgingsnotat til UD	Vedtatt oppfølgingsplan ²	Rapport om oppfølging ³
Følge-evaluering av Norges skog og klimainitiativ: Bistand til myndiggjøring av lokalbefolkning gjennom sivilsamfunnsorganisasjoner	7/2017	Oppfølging av studien er inkludert i oppfølgingsnotat for rapport 8/2017		
Følge-evaluering av Norges skog og klimainitiativ: Lærdommer og anbefalinger	8/2017	11.10.2017	9.1.2018	8.5.2019
Evaluering av norsk støtte til utdanning i konflikt og krise gjennom sivilsamfunnsorganisasjoner	9/2017	20.11.2017	16.3.2018	2.5.2019
Syntesestudie av bistandsevalueringer Myanmar	10/2017	7.12.2017	24.4.2018	24.4.2018
Syntesestudie av bistandsevalueringer Nepal	11/2017	7.12.2017	24.4.2018	24.4.2018
Evaluering av norsk støtte til styrking av sivil samfunn i utviklingsland	1/2018	21.1.2018	24.4.2018	2.5.2019
Syntesestudie av bistandsevalueringer Etiopia	2/2018	7.12.2017	24.4.2018	24.4.2018
Syntesestudie av bistandsevalueringer Haiti	3/2018	7.12.2017	24.4.2018	24.4.2018
Evaluering av mål- og resultatstyring i den norske bistandsadministrasjonen	4/2018	6.3.2018	30.4.2018	2.5.2019
Syntesestudie av bistandsevalueringer Tanzania	5/2018	7.12.2018	24.4.2018	24.4.2018
Syntesestudie av bistandsevalueringer Mali	6/2018	7.12.2018	24.4.2018	24.4.2018

Oppfølging av evalueringer – Status per 03.05.2024¹

Tema for evalueringen/prosjekt	Rapport nr.	Avdeling for evaluerings oppfølgingsnotat til UD	Vedtatt oppfølgingsplan ²	Rapport om oppfølging ³
Studie av hvordan skatteavtaler påvirker mobilisering av skatteinntekter i utviklingsland.	7/2018	25.4.2018	Oppfølgingsplan ikke relevant	
Evaluering av norsk innsats for å sikre samstemthet for utvikling	8/2018	8.5.2018	10.1.2019	3.9.2020
Syntesestudie om sivilt samfunns arbeid for demokratisering og menneskerettigheter i det sørlige og østlige Afrika.	9/2018	18.6.2018	28.1.2019	28.1.2019
Evaluering av Norges engasjement i fredsprosessen mellom de colombianske myndigheter og FARC 2010-2016	10/2018	22.8.2018	5.11.2018	1.8.2021
Evaluering av menneskerettigheter og næringsliv i norsk utviklingssamarbeid	11/2018	13.9.2018	6.2.2019	12.5.2021
Norsk-Indisk Partnerskapsinitiativ (NIPI) Fase II: Effektevaluering av fem intervensjoner	12/2018	12.10.2018	2.5.2019	20.9.2021
Evaluering av organisatoriske aspekter av norsk bistandsadministrasjon	13/2018	10.10.2018	5.2.2019	1.2020
Evaluering av Norges portefølje for multilaterale partnerskap - Verdensbanken og FNs fellesfond	1/2019	18.9.2019	20.5.2020	10.6.2021
Studie om evaluering som middel til å nå berekraftsmålet 4.5 om å sikre inkluderende og lik tilgang til utdanning	Unesco/IOS Evaluation Office Juli, 2019	8.10.2019	21.1.2020	
Evaluering av norsk bistand til privat sektor-utvikling	1/2020	6.2.2020	30.3.2020	15.6.2021
Evaluering av porteføljeorienteringen i nye bistandsprogrammer	2/2020	6.2.2020	28.5.2020	28.1.2021

Oppfølging av evalueringer – Status per 03.05.2024¹

Tema for evalueringen/prosjekt	Rapport nr.	Avdeling for evaluerings oppfølgingsnotat til UD	Vedtatt oppfølgingsplan ²	Rapport om oppfølging ³
Evaluering av Norges engasjement i Sør-Sudan	3/2020	25.2.2020	29.5.2020	14.12.2021
Evaluering av konsentrasjon av norsk bistand	4/2020	17.6.2020	2.8.2021	
Evaluering av Norges anti-korrupsjonsinnsats	5/2020	18.9.2020	15.3.2021	
Kartlegging av covid-19-relaterte initiativer	Background study 1/20	29.9.2020	Oppfølgingsplan ikke relevant	
Kvalitetsvurdering av desentraliserte evalueringer	6/2020	3.11.2020	8.10.2021	
Evaluering av norsk engasjement i Somalia	7/2020	26.10.2020	4.12.2020	25.4.2022
Syntesestudie av bistandsevalueringer Colombia	8/2020	23.11.2020	13.8.2021	
Syntesestudie av bistandsevalueringer Ghana	9/2020	23.11.2020	13.8.2021	
Syntesestudie av bistandsevalueringer Niger	10/2020	23.11.2020	13.8.2021	
Syntesestudie av bistandsevalueringer Uganda	11/2020	23.11.2020	13.8.2021	
Syntesestudie av bistandsevalueringer Indonesia	12/2020	23.11.2020	13.8.2021	
Lærdommer fra evalueringer av kontantoverføringer	Publisert i regi av Covid-19 Global Evaluation Coalition	23.11.2020	Oppfølgingsplan ikke relevant	

Oppfølging av evalueringer – Status per 03.05.2024¹

Tema for evalueringen/prosjekt	Rapport nr.	Avdeling for evaluerings oppfølgingsnotat til UD	Vedtatt oppfølgingsplan ²	Rapport om oppfølging ³
Notat om følgeevaluering	Publisert i regi av Better Evaluation	05.03.2021	Oppfølgingsplan ikke relevant	
Kartlegging av Norges innsats for inkludering av personer med nedsatt funksjonsevne i bistandsarbeidet fra 2010-2019	1/2021	11.1.2021	Forberedelse til evaluering/ oppfølgingsplan ikke relevant	
Evaluering av Norges internasjonale skog og klima initiativs støtte til privat sektor initiativ	2/2021	15.3.2021		
Evaluerbarhetsstudie av UN Covid-19 Response and Recovery Multipartner Trust Fund	Publisert i regi av generalsekretærens kontor i FN	21.6.2021	13.10.2021	
Studie av kvalitet på desentraliserte evalueringer	3/2021	26.10.2021	21.12.2021	
Kartlegging av utviklingsbistand som forvaltes av Utenriksdepartementet og Norad via andre departement og etater	1/2022	21.1.2022	Oppfølgingsplan ikke relevant	
Litteraturgjennomgang om sivilsamfunnets rolle i å bekjempe avskoging	2/2022	21.1.2022	Oppfølgingsplan ikke relevant	
Evaluering av Norges innsats for kvinner, fred og sikkerhet (2000-2020)	3/2022	16.2.2022	23.5.2022	
Studie av Norges fire handlingsplaner for kvinner, fred og sikkerhet	4/2022		Oppfølging ikke relevant	
Evaluering av Norges arbeid med å inkludere mennesker med nedsatt funksjonsevne i utviklingssamarbeidet-organisering, forvaltning, resultater	5/2022, 7/2022	31.3.2022, 11.10.2022	15.11.2022	

Oppfølging av evalueringer – Status per 03.05.2024¹

Tema for evalueringen/prosjekt	Rapport nr.	Avdeling for evaluerings oppfølgingsnotat til UD	Vedtatt oppfølgingsplan ²	Rapport om oppfølging ³
Syntesestudie av bistandsevalueringer Demokratisk Republikk Kongo	6/2022	31.3.2022	Oppfølging ikke relevant	
Evaluering av FNs utviklingssystems sosioøkonomiske respons på Covid-19	Publisert i regi av generalsekretærens kontor i FN	2.2.2023	Hovedansvaret for oppfølging ligger hos Generalsekretærens kontor i FN.	
Evaluering av fiskeribistand gjennom Nansen-samarbeidet	8/2022	21.12.2022	24.3.2023	
Evaluering av Norges engasjement i Sahel	1/2023, 2/2023	01.9.2023	23.10.2023	
Gjennomgang av langsiktige effekter av matsikkerhetsintervensjoner	3/2023	26.6.2023	25.9.2023	
Evaluering av samspillet mellom humanitær innsats, utviklingssamarbeid og fredsarbeid i norsk bistand. Landrapport Libanon.	5/2023, 6/2023, 7/2023, 8/2023, 9/2023	18.12.2023	06.3.2024	
Evaluering av Klima og Skog initiativets støtte til sivilt samfunn	1/2024	26.2.2024		
Gjennomgang av evalueringer av klimatilpasning i matproduksjonstiltak	2/2024	02.4.2024	30.4.2024	
Litteraturstudie om korrupsjonsrisiko i Ukraina	3/2024	12.3.2024	Oppfølgingsplan ikke relevant	



Foto: UN Foto, Mark Garten, Flickr

Oversikt over tidligere evalueringer og studier

Alle evalueringene og studiene ligger tilgjengelig på våre nettsider www.norad.no/evaluering. I våre årsrapporter finnes også korte sammendrag av samtlige rapporter.

S = Studie E = Evaluering

Sivilt samfunn

2018 E/ 9.18	Civil Society Under Pressure
2018 E/ 1.18	From Donors to Partners? Evaluation of Norwegian Support to Strengthening Civil Society in Developing Countries through Norwegian Organisations
2016. E/ 1.18	Chasing Civil Society? Evaluation of Fredskorpset
2014 E/ 5.14	Evaluation of Norwegian Support Through and to Umbrella/Network Organisations in Civil Society
2013 E/ 4.13	Evaluation of Five Humanitarian Programmes of the Norwegian Refugee Council and of the Standby Roster NORCAP
2012 S/ 7.12	A Study of Monitoring and Evaluation in Six Norwegian Civil Society Organisations
2011 E/ 1.11	Results of Development Cooperation through Norwegian NGO's in East Africa
2011 E/ 3.11	Evaluation of the Strategy for Norway's Culture and Sports Cooperation with Countries in the South
2010 E/ 1.10	Evaluation of Norwegian Centre for Democracy Support
2009 E/ 3.09	Evaluation of Norwegian Development Cooperation through NGOs in Northern Uganda
2009 E/ 4.09	Evaluation of Norwegian Support to Protection of Cultural Heritage
2009 E/ 6.09	Evaluation of Humanitarian Mine Action Activities of Norwegian Peoples Aid
2009	Joint Evaluation of Support of Citizen' Voice and Accountability
2007 S/ 2.07	Development Cooperation through Norwegian NGOs in South America
2007 E/ 5.07	Evaluation of the Development Cooperation to Norwegian NGOs in Guatemala
2006 E/ 2.06	Evaluation of Fredskorpset
2005 S/ 1.05	Study of the Impact of the Work of FORUT in Sri Lanka and Save the Children Norway in Ethiopia: Building Civil Society. Synthesis report.
2004 S/ 6.04	Study of the Impact of the Work of Save the Children Norway in Ethiopia: Building Civil
2004 S/ 5.04	Study of the Impact of the Work of FORUT in Sri Lanka: Building Civil Society
2004 E/ 4.04	Evaluering av ordningen med støtte gjennom paraply paraplyorganisasjoner. Eksemplifisert ved støtte til Norsk Misjonsnemnd og Atlas-alliansen

Styresett og antikorrupsjon

2024 S/ 3.24	Ukraine: Corruption Risks and Mitigation Strategies. Literature Review.
2020 E/ 5.20	Evaluation of Norway's Anti-Corruption Efforts as part of its Development Policy and Assistance
2012 E/ 2.12	Hunting for Per Diem. The Uses and Abuses of Travel Compensation in Three Developing Countries
2011 S/ 4.11	Contextual Choices in Fighting Corruption: Lessons Learned
2011 E/ 6.11	Joint Evaluation of Support to Anti-corruption Efforts, 2002-2009
2010 S/ 2.10	Synthesis Study: Support to Legislatures
2010 E/ 8.10	Evaluation of Transparency International
2010 E/ 11.10	Evaluation of IOM and its Efforts to Combat Human Trafficking
2009 E/ 2.09	Mid-Term Evaluation of the Joint Donor Team in Juba, Sudan
2008 S/ 2.08	Anti-corruption Approaches. A literature Review

Næringsutvikling

2021 S/	Working Paper 90. Core concepts in blended finance: Assessment of uses and implications for evaluation (OECD-publikasjon)
2020 E/ 1.20	Norwegian Development Assistance to Private Sector Development and Job Creation
2018 E/ 11.18	UNGP, Human Rights and Norwegian Development Cooperation Involving Business
2015 E/ 1.15	Evaluation of the Norwegian Investment Fund for Developing Countries (Norfund)
2011 S/ 8.11	Norway's Trade Related Assistance through Multilateral Organizations: A synthesis study
2010 E/ 3.10	Synthesis Main Report: Evaluation of Norwegian Business-Related Assistance S/ 4.10-6.10 Case Study South Africa S/ 5.10 Case Study Bangladesh S/ 6.10 Case Study Uganda
2009 E/ 3.09	Evaluation of Business-Related Assistance to Sri Lanka
2010 E/ 11.10	Evaluation of IOM and its Efforts to Combat Human Trafficking
2009 E/ 2.09	Mid-Term Evaluation of the Joint Donor Team in Juba, Sudan
2008 S/ 2.08	Anti-corruption Approaches. A literature Review

Humanitær bistand

2023 E / 5.23	Evaluation of the Interaction Between Norwegian Humanitarian Aid, Development Cooperation and Peace Efforts. Synthesis Report. 6.23 Country Report: Lebanon. 7.23 Country Report: Democratic Republic of the Congo. 8.23 Country Report: Ethiopia. 9.23 Geospatial country analysis
2023 E/ 10.23	Evaluation of Norwegian aid engagement in the Sahel
2020 S/	Lessons from evaluations: The Use of Cash Transfers in Humanitarian and Development Settings (OECD-publikasjon)
2020 E/ 7.20	Evaluation of Norway's Engagement in Somalia
2020 E/3.20	Blind Sides and Soft Sports – An Evaluation of Norway's Aid Engagement in South Sudan
2018 S/1.18	Mapping and Analysis of Humanitarian Assistance and Support in Fragile States
2017 E 9.17	Realising Potential: Evaluation of Norway's Support to Education in Conflict and Crisis through Civil Society Organisations

Humanitær bistand

2017 S/2.17	How to Engage in Long-term Humanitarian Crises: A Desk Review
2016 S/ 3.16	More Than Just Talk? A Literature Review on Promoting Human Rights through Political Dialogue
2016 E/ 4.16	'Striking the Balance.' Evaluation of the Planning, Organisation and Management of Norwegian Assistance Related to the Syria Regional Crisis
2015 S/ 8.15	Work in Progress: How the Norwegian MFA and its Partners See and Do Engagement with Crisis Affected Populations
2014 E/ 8.14	Evaluation of the Norwegian Humanitarian Assistance to Haiti After the 2010 Earthquake
2013 S/ 1.13	A Framework for Analysing Participation in Development
2012 E/ 1.12	Mainstreaming Disability in the New Development Paradigm
2011 E/ 7.11	Evaluation of Norwegian Development Cooperation to Promote Human Rights
2008	A ripple in Development? Long-term Perspectives on the Response to the Indian Ocean Tsunami 2004 (Ledet og utgitt av Sida)
2008 E/ 1.08	Evaluation of Norwegian Emergency Preparedness System (NOREPS)
2008 S/ 2.08	Synthesis Study: Cash Transfers Contributing to Social Protection
2007 S/ 1.07	Synthesis report: Humanitær innsats ved naturkatastrofer
2007 E/ 3.07	Evaluation of the Effects of Using M621 Cargo Trucks in Humanitarian Transport Operations

Fred, sikkerhet og globalt samarbeid

2022 E/ 4.22	Analysis of Norway's Action Plans on Women, Peace and Security
2022 E/ 3.22	Evaluation of Norwegian Efforts for Women, Peace and Security
2018 E/ 10.18	A Trusted Facilitator: An Evaluation of Norwegian Engagement in the Peace Process between the Colombian Government and the FARC, 2010–2016
2014 E/ 6.14	Building Blocks for Peace: An Evaluation of Training for Peace in Africa Program
2012 E/ 3.12	Evaluation of Norwegian Development Cooperation with Afghanistan 2001–2010
2011 E/ 5.11	Pawns of Peace. Evaluation of Norwegian Peace Efforts in Sri Lanka, 1997–2009
2010 E/ 7.10	Evaluation of Norwegian Development Cooperation with West Balkans
2009 E/ 5.09	Evaluation of Norwegian Support to Peacebuilding in Haiti 1998–2008
2008 E/ 5.08	Evaluation of the Norwegian Research and Development Activities in Conflict Prevention and Peace Building

Utdanning og forskning

2015 E/ 6.15	Evaluation Series of NORHED: Evaluation of the Award Mechanism
2015 S/ 9.15	Evaluation Series of NORHED: Evaluability study
2015 E/ 10.15	Evaluation of Norwegian Support to Capacity Development
2014 E/ 4.14	Evaluation Series of NORHED: Theory of Change and Evaluation Methods
2011 E/ 2.11	Evaluation of Research on Norwegian Development assistance
2009 E/ 7.09	Evaluation of NUFU and NOMA

Utdanning og forskning

2008 S/ 1.08	Synthesis Study: On Best Practice and Innovative Approaches to Capacity Development in Low Income African Countries
2006 E/ 1.06	Inter-ministerial Cooperation- An Effective Model for Capacity Development
2005 E/1.05	Evaluation of the Norad Fellowship Programme
2005	Joint Government-Donor Evaluation of Basic and Primary Education Programme II in Nepal (Published by Denmark)

Klima og miljø

2024 E/1.24	Evaluation of Norwegian International Climate and Forest Initiative Support to Civil Society
2022 E/ 2.22	Literature Review on Civil Society's Roles in Reducing Tropical Forest Loss
2021 E/ 2.21	Evaluation of Norway's International Climate and Forest Initiative's (NICFI) Support to Private Sector Initiatives
2018 S/ 1.18	Evaluation and Learning for International Sustainable Forest Initiatives
2017 S/ 8.17	Norway's International Climate and Forest Initiative: Lessons Learned and Recommendations. Evaluation Synthesis Report
2017 E/ 7.17	Real-time evaluation of Norway's International Climate and Forest Initiative: Empowerment of Indigenous Peoples and Forest Dependent Local Communities through Support to Civil Society Organisations
2016 S/ 2.16	Real-time Evaluation of Norway's International Climate and Forest Initiative: Literature Review and Programme Theory
2015 S/ 3.15	A Baseline Study of Norwegian Development Cooperation within the Areas of Environment and Natural Resources Management in Myanmar
2014 E/ 3.14	Real-time Evaluation of Norway's International Climate and Forest Initiative: Synthesis Report 2007–2013
2013 E/ 5.13	Real-time Evaluation of Norway's International Climate and Forest Initiative: Measurement, Reporting and Verification
2012 E/ 5.12	Real-time Evaluation of Norway's International Climate and Forest Initiative. Lessons Learned from Support to Civil Society Organisations
	Real-time Evaluation of Norway's International Climate and Forest Initiative Contributions to a Global REDD+ Regime 2007–2010
2010 E/ 12.10	13.10 Executive Summary from Country Reports 14.10 Country Report: Brazil 15.10 Country Report: Democratic Republic of Congo 16.10 Country Report: Guyana 17.10 Country Report: Indonesia 18.10 Country Report: Tanzania
2009 S/ 4.09	Study: Norwegian Environmental Action Plan
2005 E/ 4.05	Evaluation of the Framework Agreement between the Government of Norway and the United Nations Environment Programme (UNEP)

Energi og matressurser

2024 S/ 2.24	Mapping and Evidence Synthesis of Process Evaluations of Climate Adaptation in Food Production - Synthesis report
2023 S/ 3.23	What do we know about the long-term outcomes of food systems interventions?
2022 E/ 8.22	Evaluation of Norwegian Support Under the Nansen Cooperation in the Fisheries sector
2012 E/ 6.12	Facing the Resource Curse: Norway's Oil for Development Program
2012 E/ 9.12	Evaluation of Norway's Bilateral Agricultural Support to Food Security
2008 E/ 6.08	Evaluation of Norwegian Development Cooperation in Fisheries Sector
2007 E/ 1.07	Evaluation of Norwegian Petroleum Related Assistance
2007 E/ 2.07	Evaluation of Norwegian Power Related Assistance
2007 E/ 4.07	Evaluation of Norwegian Development Support to Zambia (1991-2005)

Helse

2022 E/	Interim Report: System-wide Evaluation of the UNDS Response to COVID-19 (FN-publikasjon)
2021 S/	Early Lessons and Evaluability of the UN COVID-19 Response and Recovery MPT (FN-publikasjon)
2020 S/	Communicating with the public about vaccines: Implementation considerations (Brief 1) & Effects of digital interventions for promoting vaccination uptake (Brief 2) (OECD-publikasjon)
2020 S/	Responding to the Covid-19 pandemic – Early Norwegian Development Aid Support
2018 E/ 12.18	The Norway-India Partnership Initiative Phase II: Impact Evaluation of Five Interventions
2015 S/ 4.15	Experiences with Results-based Payments in Norwegian Development Aid
S/ 5.15	Basis for Decisions to Use Results-based Payments in Norwegian Development Aid
2014 S/ 7.14	Baseline Study: Impact Evaluation of Norwegian-Indian Partnership Initiative Phase II
2013 E/ 2.13	Local Perception, Participation and Accountability in Malawi's Health sector
2013 E/ 3.13	Evaluation of the Norway India Partnership Initiative for Maternal and Child Health
2011 E/ 10.11	Evaluation of Norwegian Health Sector Support to Botswana
2009 S/ 1.09	Global Aid Architecture and Health Millennium Goals
2009 E/ 1.09	Joint Evaluation of Nepal's Education for All (2004-2009)
2008 E/ 4.08	Evaluation of HIV/AIDS Responses
2008	Evaluation of the First Five Years of GAVI Immunization Services Support Funding (Utgitt av The GAVI Alliance)
2008	Evaluation of the Global Alliance for Vaccines and Immunization (GAVI) (Utgitt av The GAVI Alliance)

Fn-organisasjoner og multilaterale finansinstitusjoner

2022 E/	System-Wide Evaluation of the UNDS Socio-economic Response to COVID-19 (FN-publikasjon)
2021 S/	Early Lessons and Evaluability of the UN COVID-19 Response and Recovery MPTF (FN-publikasjon)

Fn-organisasjoner og multilaterale finansinstitusjoner

2019 E/ 1.19	Evaluation of Norway's Multilateral Partnerships Portfolio. The World Bank and UN Inter-Agency Trust Funds
2015 E/ 7.15	Evaluation of Norwegian Multilateral Support to Basic Education
2012 E/ 4.12	Evaluation of the Health Results Innovation Trust Fund
2011 S/ 9.11	Activity-based Financial Flows in UN System: A Study of Select UN Organisations
2010 E/ 10.10	Evaluation of Democracy Support through United Nations
2009 S/ 2.09	A Synthesis of Evaluations of Environment Assistance by Multilateral organisations
2008 E/ 2.08	Evaluation of the Trust Fund for Environmentally and Socially Sustainable Development (TFESSD)

Bistandsforvaltningen

2022 S/ 1.22	What, Why and How? A mapping and analysis of the Ministry of Foreign Affairs' and Norad's use of other Norwegian public sector institutions in development assistance
2021 S/ 3.21	Quality Assessment of Decentralised Evaluations in Norwegian Development Cooperation (2019-2020)
2020 S/ 6.20	Quality Assessment of Decentralised Evaluations in Norwegian Development Cooperation (2018-2019)
2020 E/ 4.20	Evaluation of Norway's Aid Concentration
2020 E/ 2.20	Evaluation of the Norwegian Aid Administration's Approach to Portfolio Management
2018 E/ 13.18	Evaluation of Organisational Aspects of Norwegian Aid Administration
2018 E/ 8.18	Evaluation of Norwegian Efforts to Ensure Policy Coherence for Development
2018 E/ 4.18	Evaluation of the Norwegian Aid Administration's Practice of Results-Based Management
2017 E/ 6.17	Monolog eller dialog? Evaluering av informasjons- og kommunikasjonsvirksomhet inorsk bistands- og utviklingspolitikk
2017 E/ 1.17	The Quality of Reviews and Decentralised Evaluations in Norwegian Development Cooperation
2016	Review of Evaluation Systems in Development Cooperation (OECD DAC-publikasjon)
2015 S/ 11.15	Mapping Study of Reviews and "valuations in the Norwegian Aid Administration
2014 S/ 1.14	Can We Demonstrate the Difference that Norwegian Aid Makes?
2014 S/ 2.14	A Study of Unintended Effects in Evaluation of Norwegian Aid
2012 E/ 8.12	Use of Evaluations in the Norwegian Development Cooperation System
2010 S/ 9.10	Evaluability Study of Partnership Initiatives
2009	Aid untying: Is It Working? (OECD-DAC-publikasjon)
2008 S/ 1.08	The Challenge of Assessing Aid Impacts. A Review of Norwegian Evaluation Practice
2008	Managing Exit and Transformation (Fellesevaluering, ledet av Sverige)
2006	Joint Evaluation of General Budget Support 1994-2004 (Utgitt av International Development Department ved Universitetet i Birmingham)

Andre

2018 E/7.18	International Tax Agreements and Domestic Resource Mobilisation: Norway's Treaty Network with Low-income Countries in Africa
2016 E/ 5.16	Evaluation of Norway's Support for Advocacy in the Development Policy Arena
2008 E/ 3.08	Mid-term Evaluation of EEA Grants

Country evaluation brief

2022 6.22	Country Evaluation Brief: Democratic Republic of the Congo
2020 12.20	Country Evaluation Brief: Uganda
2020 11.20	Country Evaluation Brief: Indonesia
2020 10.20	Country Evaluation Brief: Niger
2020 9.20	Country Evaluation Brief: Ghana
2020 8.20	Country Evaluation Brief: Colombia
2018 6.18	Country Evaluation Brief: Mali
2018 5.18	Country Evaluation Brief: Tanzania
2018 3.18	Country Evaluation Brief: Haiti
2018 2.18	Country Evaluation Brief: Ethiopia
2017 11.17	Country Evaluation Brief: Nepal
2017 10.17	Country Evaluation Brief: Myanmar
2017 5.17	Country Evaluation Brief: Palestine
2017 4.17	Country Evaluation Brief: Malawi
2017 3.17	Country Evaluation Brief: Somalia
2016 6.16	Country Evaluation Brief: South Sudan
2016 7.16	Country Evaluation Brief: Afghanistan
2016 8.16	Country Evaluation Brief: Mozambique

Evalueringer og studier støttet gjennom partnerskapsavtaler siden 2004

Afrikabankens uavhengige evalueringskontor (idev)

2016	Towards Private Sector Led Growth: Lessons of Experience. Evaluation Synthesis Report
2016	Evaluation of the Bank's Country Strategy and Program in Ethiopia 2004-2013
2016	Evaluation of the Bank's Country Strategy and Program in Tanzania 2004-2013
2015	Independent Evaluation of Bank Group Equity Investments

Verdensbankens uavhengige evalueringskontor (ieg)

2015	Systematic Review of Welfare Impacts of Electricity Access
2014	World Bank Group Support to Reforms of Business Regulations
2014	World Bank Group Support to Health Financing
2014	Learning and Results in World Bank Operations: How the Bank Learns
2013	The World Bank: Experience with Targeted Support to small and Medium-sized Enterprises
2013	The World Bank: Assistance to Low-income Fragile and Conflict-affected States
2013	The World Bank: The World Bank Group's Partnership with the Global Environment Facility
2012	The World Bank: Impact Evaluations – Are They Relevant and What Do They Lead To?
2012	The World Bank: Support for Youth Employment 2012 The World Bank: Efforts in Liberia
2012	The World Bank: Efforts in Afghanistan 2002-2011
2012	The World Bank: Support for Sustainable Management of Forest Resources
2012	The World Bank: Adapting to Climate Change
2011	Review of the Global Fund to Fight AIDS, Tuberculosis and Malaria 39
2011	Review of the Multi-Donor Trust Fund for the Extractive Industries Transparency Initiative
2011	Evaluation of World Bank Activities in Information and Communication Technologies
2011	Evaluation of the World Bank's Strategy for Work on Governance and Anti-corruption
2011	Evaluation of the World Bank's Timor-Leste Programme, 2000-2012
2010	Evaluation of the World Bank's Work on Harmonisation and Alignment in Low-income Countries

Verdensbankens uavhengige evalueringskontor (ieg)

2010	Analyzing the Effects of Policy Reforms on the Poor. An Evaluation of the Effectiveness of World Bank Support to Poverty and Social Impact Analysis.
2009	Protected Area Effectiveness in Reducing Tropical Deforestation
2009	Improving Effectiveness and Outcomes for the Poor in Health, Nutrition, and Population
2008	The Welfare Impact of Rural Electrification: A reassessment of the Costs and Benefits
2008	Evaluation of World Bank Support to Public Sector Reform
2007	Development Results in Middle-Income Countries. An Evaluation of the World Banks Support
2007	Evaluation of the World Bank's Assistance for Decentralization
2006	Evaluation of the World Bank's Economic and Sector Work and Technical Assistance
2006	Engaging with Fragile States: World Bank Support to Low-Income Countries Under Stress
2006	Assessing World Bank Support for Trade, 1987-2004

Det uavhengige evalueringskontoret i fns utviklingsprogram (undp)

2014	Assessment of the Results of the UN Development Programme in Timor-Leste
2013	The UN Development Programme: Evaluation of the Fourth Global Programme
2013	The UN Development Programme: Evaluation of Support to Afghanistan
2012	The UN Development Programme: Support to Countries in Conflict
2012	The UN Development Programme: Efforts in Liberia
2012	The UN Development Programme: Efforts in DR Congo
2012	The UN Development Programme: Efforts in Nepal
2011	Evaluation of UNDP Contribution in Bangladesh
2011	Evaluation of UNDP Contribution in Malawi
2009	Assessment of Development Results. Evaluation of UNDP Contribution: Uganda.
2008	Evaluation of the Role and Contribution of UNDP in Environment and Energy
2006	Evaluation of UNDP Assistance to Conflict-Affected Countries
2006	Evaluation of Gender Mainstreaming in UNDP

Det uavhengige evalueringskontoret i det globale miljøfondet (gef)

2022	Evaluation of GEF Support to Sustainable Forest Management
2021	GEF Support to Innovation: Findings and Lessons
2021	Seventh Comprehensive Evaluation of the GEF
2020	Strategic Country Cluster Evaluation (SCCE): Least Developed Countries (LDC)
2020	Evaluation of GEF Support in Fragile and Conflict-Affected Situations
2020	Evaluation GEF Interventions in International Waters (IW): Freshwater and Fisheries
2020	Evaluation of GEF Interventions in the Artisanal and Small-Scale Gold Mining Sector
2019	Health Co-benefits of GEF Interventions in Chemicals and Waste
2019	Value for Money Analysis of GEF Interventions in Support of Sustainable Forest Management

Det uavhengige evalueringskontoret i det globale miljøfondet (gef)

2018	An Evaluative Approach to Assessing GEF's Additionality
2018	Evaluation of GEF's Support to Mainstreaming Biodiversity
2018	Evaluation of the GEF-UNIDO Global Cleantech Innovation Programme
2017	Evaluation of the GEF Engagement with the Private Sector 2017
2017	Land Degradation Focal Area (LDFA) Study
2017	Climate Change Focal Area Study 2017
2016	A Value for Money Analysis of GEF Interventions in Land Degradation and Biodiversity

Det uavhengige evalueringskontoret til fns organisasjon for kvinners rettigheter og likestilling (un women)

2020	Good Practices in Gender-Responsive Evaluations
2020	UN Women Rapid Assessment Tool to Evaluation Gender Equality and Women's Empowerment Results in Humanitarian Contexts
2021	Guidance Note: Evaluating Impact in Gender Equality and Women's Empowerment (2021)

Better evaluaton

2020	Monitoring and Evaluation for Adaptive Management – Real-Time Evaluation
------	--

Active learning network on accountability and performance (alnapp)

2010	The State of the Humanitarian System. Assessing Performance and Progress. A pilot study
------	---

Avdeling for Evaluering